

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: בית ליאור בע"מ

נגד

הנתבעת: פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

פסק דין

לפני בימ"ש תביעה חוזית וכן בגין הפרת זכויות על פי חוק עוולות מסחריות, תשנ"ט 1999 (להלן: "חוק עוולות מסחריות"), על פי פקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה") ועל פי חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט- 1979 (להלן: "חוק עשיית עושר") בסך של 275,000 ₪

כתב התביעה

1. התובעת טענה בכתב התביעה כי ביום 18.10.2016, ביקשה לסיים את ההתקשרות עם הנתבעת ובכך לסיים כל התקשרות עסקית ביניהן, לרבות הסרת כל המידע הלימודי והעסקי מהפורטל של הנתבעת והחזרת המידע שהועבר. אולם, לאחר מספר חודשים, נדהמה לגלות, כי הנתבעת ממשיכה ומתחזה לתובעת, ואף עושה שימוש בחומרים, במידע הלימודי ובסימנים המסחריים, תוך שהיא מטעה את הצרכנים המעוניינים להגיע וללמוד אצל התובעת.

התובעת אמדה נזקיה כלהלן:

בגין עוולות מסחריות ביקשה לחייב הנתבעת לשלם פיצוי בסך של 100,000 ₪, ללא הוכחת נזק, ובסך הכל פיצוי בסך של 275,000 ₪.

כתב ההגנה

2. הנתבעת טענה בכתב ההגנה כי פרטי התובעת הוסרו מהאתר וכי גולש לא יכול להגיע אל פרטיה באמצעות האתר. עוד טענה שהתובעת לא הציגה כל ראיה ממנה עולה כי הנתבעת התחזתה לתובעת ו/או כי מעשיה עולים כדי מרמה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

בקשת הנתבעת לחייב התובעת בהפקדת ערבון

3. הנתבעת ביקשה לחייב התובעת בהפקדת ערבון. מכיוון שהתובעת לא הגישה תשובה במועד, בימ"ש חייב אותה ביום 2.1.18 להפקיד ערובה בסך של 25,000 ₪. התובעת ביקשה לבטל ההחלטה ביום 30.1.18. לאחר הגשת דוחות כספיים, בימ"ש עיכב ביצוע ההחלטה וקבע מועדים להשלמת הליכים מקדמיים.

הדיון הראשון

4. ביום 7.5.18 התקיים הדיון הראשון. בהסכמת הנתבעת, הבקשה לחייב התובעת בהפקדת ערבון, נמחקה. בימ"ש החל בהליך למינוי מומחה מטעמו והורה לצדדים להגיש ראיות.

הגשת ראיות התובעת

5. התובעת לא הגישה ראיותיה עד המועד שנקבע. לפני משורת הדין, בימ"ש האריך בדיעבד המועד להגשת ראיותיה. התובעת שבה וביקשה ארכה, ובימ"ש נעתר. התובעת הגישה ראיותיה ביום 28.6.18. התובעת הגישה בקשה למחיקת כתב ההגנה של הנתבעת מכיוון שלא הגישה לטענתה ראיותיה במועד, אך חזרה בה מהבקשה לנוכח הערת בימ"ש. הנתבעת הגישה ראיותיה ביום 12.9.18.

הגשת חוו"ד ע"י המומחית מטעם בימ"ש

6. ביום 8.10.18 הגישה מומחית בימ"ש חוו"ד.

הדיון השני

7. ביום 18.12.18, לאחר שבימ"ש נעתר לבקשה לדחיית מועד דיון, התקיים הדיון השני. בימ"ש קבע מועדים לשמיעת הראיות, סדר החקירות וקצב זמני חקירה.

בקשה להוספת תצהיר

8. לאחר הדיון, התובעת הודיעה על הוספת תצהיר חוקר מטעמה. בימ"ש קבע כי עליה להגיש בקשה מתאימה. התובעת הגישה בקשה להוספת תצהיר. לאחר עיון בתשובה ובתגובה לתשובה, בימ"ש זימן הצדדים לדיון מיוחד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

הדיון השלישי

9. ביום 24.1.19 התקיים הדיון השלישי. בימ"ש הורה לתובעת להגיש בקשה מתוקנת להוספת תצהיר. התובעת הגישה לאחר הדיון בקשה מתוקנת.

הדיון הרביעי

10. ביום 27.2.19 התקיים הדיון הרביעי ובו נחקרה המומחית מטעם בימ"ש. בימ"ש הורה למומחית להגיש חוו"ד משלימה. בתום החקירה, בימ"ש דן בבקשה המתוקנת של התובעת להוספת תצהיר החוקר הפרטי מיום 29.1.19 ואישר אותה על אף "הפגם הדיוני החמור" תוך חיובה בהוצאות ומתן אפשרות לנתבעת להגיש תצהיר משלים.

הגשת חוו"ד משלימה

11. ביום 10.3.19 המומחית הגישה חוו"ד משלימה.

הגשת תצהיר משלים

12. ביום 14.4.19 הנתבעת הגישה תצהיר משלים.

הדיון החמישי

13. ביום 30.4.19 התקיים הדיון החמישי. נחקר החוקר הפרטי שהועסק ע"י התובעת. במהלך החקירה, התברר שהתובעת לא הגישה עם ראיותיה מסמך מהותי ולכן בימ"ש הפסיק שמיעת הראיות וקבע כי עליה להגיש עמדתה לגבי המשך שמיעת ההליך תוך פרק זמן קצוב.

בקשה להוספת ראיה

14. ביום 14.5.19 התובעת הגישה בקשה להוספת ראיה. בימ"ש קבע כי נחצה הקו לפיו אין יותר מקום לצורך ברור האמת לפגוע בזכויות הנתבעת ודחה הבקשה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

הדיון השישי

15. ביום 11.7.19 התקיים הדיון השישי ובו קבע בימ"ש מועדים חדשים להמשך שמיעת הראיות, סדר הנחקרים וקצב זמני חקירה. כמו כן, בימ"ש פסק לבקשת הנתבעת הוצאות לטובתה עקב הפסקת שמיעת הראיות.

הדיון השביעי

16. ביום 21.1.20 התקיים הדיון השביעי. מטעם התובעת נחקרו גב' צפי נרקיס (להלן: "צפיי") ומר אורי יהב (להלן: "אורי") ומטעם הנתבעת מר גיא יקר (להלן: "גיא").

הדיון השמיני

17. ביום 22.1.20 התקיים הדיון השמיני. מטעם הנתבעת נחקרו ה"ה עומרי גונן, מומחה מטעם הנתבעת, ומנחם דוד.

הגשת סיכומים

18. התובעת הגישה סיכומיה ביום 6.4.20 והנתבעת ביום 4.5.20.

דיון והכרעה

19. על בימ"ש להכריע במחלוקת שלהלן:

האם הנתבעת לא הסירה פרטי התובעת מהאתר ואף התחזתה לתובעת ואם כן, האם נגרם נזק, או שמא יש לחייב הנתבעת להשיב לתובעת התעשרות שלא כדין.

לצורך הכרעה במחלוקות יוצגו גרסאות הצדדים.

גרסת התובעת

20. התובעת טענה בכתב התביעה כי הינה חברה המתמחה בין השאר במתן קורסים להכשרת מטפלים בגישה ההתנהגותית (ABA) והמרכז הגדול והמוביל בארץ ללימוד טיפול התנהגותי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 27548-11-17 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

המעניק הכשרה והכוונה למעוניינים ללמוד את השיטה הטיפולית המובילה בעולם לקידום ילדים עם עיכוב התפתחותי, לקויות תקשורתיות ואוטיזם.

הנתבעת, הינה חברה המספקת שירותי פרסום ויש בבעלותה את אינדקס מוסדות הלימוד של פורטל הלימודים ToStudy הפורטל בו פורסמו שירותיה של התובעת.

בחודש אוגוסט 2013 התקשרה התובעת עם הנתבעת, במסגרת הסכם שיווק ופרסום בו התחייבה הנתבעת לספק לתובעת לידים איכותיים וייחודיים התומכים בהתמחותה של התובעת, **"קורסים להכשרת מטפלים בגישה ההתנהגותית"**.

לצורך מתן השירותים עליהם התחייבה הנתבעת, סיפקה התובעת לנתבעת חומרים רבים המצויים ברשותה הכוללים סימנים מסחריים רבים.

המידע הלימודי והעסקי שהועבר לנתבעת, הועלה במסגרת שיווק התובעת בפורטל, זאת במסגרת התחייבות הנתבעת כלפי התובעת בחוזה ההתקשרות.

ביום 18.10.2016, לאחר מספר שנות עבודה משותפת של התובעת והנתבעת, ביקשה התובעת לסיים את ההתקשרות עם הנתבעת ובכך לסיים כל התקשרות עסקית ביניהן, לרבות הסרת כל המידע הלימודי והעסקי מהפורטל.

דרישתה של התובעת להסרת המידע הלימודי והעסקי היה למעלה מן הצורך, שכן על פי סעיף 3.3 לחוזה ההתקשרות בין הצדדים, **"בסיום ההתקשרות מתחייבת חברת פרומוטרכס להוריד מהאוויר כל חומר אודות הלקוח ו/או שסופק על ידו"**.

עוד ביקשה התובעת, כפי שסוכם עם הנתבעת, כי כלל החומרים והמידע הלימודי והעסקי שנמסרו לנתבעת, יוסרו מהפורטל ויוחזרו לתובעת לאלתר.

לאחר מספר חודשים, נדהמה התובעת לגלות, כי הנתבעת ממשיכה ומתחזה לתובעת, ואף עושה שימוש בחומרים, במידע הלימודי ובסימנים המסחריים, תוך שהיא מטעה את הצרכנים המעוניינים להגיע וללמוד אצל התובעת, אשר מכירים את איכותיה הייחודיות בתחום.

כך למשל, לקוחות שביקשו לקבל מידע על השירותים שמספקת התובעת, נכנסו לדף הנחיתה של התובעת, השאירו פרטים והנתבעת עשתה שימוש בפרטים שהושארו לטובת העברת לידים למכללות ולמרכזים מתחרים של התובעת. עושה רושם, כי הנתבעת עשתה שימוש במוניטין של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

התובעת, על מנת למשוך לקוחות פוטנציאליים, וכאשר אלה הגיעו לפורטל, נטלה הנתבעת תוך התחזות של ממש, את פרטיהם של הלקוחות והעבירה אותם למכללות ומרכזים מתחרים.

עוד התברר לתובעת, כי התנהלותה זו של הנתבעת, התרחשה טרם סיום ההתקשרות בין הצדדים, והוכח כי במהלך תקופת עבודת המשותפת של הצדדים, העבירה הנתבעת לידים אשר היו מיועדים באופן בלעדי לתובעת, (כפי שהתחייבה כלפיה הנתבעת), גם למכללות ולמרכזי לימוד מתחרים.

ואם בכך לא די, לאחר שהבינה הנתבעת כי התובעת מאיימת לפנות לערכאות משפטיות, הגדילה הנתבעת וגרמה נזק של ממש לתובעת, כאשר ציינה בדפי הנחיתה של התובעת, כי "המוסד אינו פעיל"! יוצא איפוא, כי צרכנים שהתעניינו בקורסים ובשירותים שמספקת התובעת, נתקלו במידע שקרי ומטעה, אשר גרם וגורם לתובעת נזק רב.

טרם הפנייה לערכאות המשפטיות, פנתה התובעת לנתבעת, וביקשה ממנה להסיר באופן מידי מפורטל הלימודים ToStudy המנוהל על ידי הנתבעת, את כל המידע הלימודי והעסקי הקשור לתובעת, ואולם הנתבעת לא רק שבחרה להתעלם מפנייתה זו של התובעת, אלא, כאמור לעיל, הוסיפה בפורטל כי "המוסד אינו פעיל".

התנהלותה זו של הנתבעת, הינה הפרה בוטה של ההסכם שנחתם בין הצדדים, כמו גם הפרת זכויותיה של התובעת, לרבות על פי חוק עוולות מסחריות, על פי פקודת הנזיקין ועל פי חוק עשיית עושר ולא במשפט.

בהתנהלותה זו של הנתבעת, ביצעה הנתבעת עוולה מסוג "גזל סוד מסחרי", וזאת בניגוד גמור לקבוע בסעיפים 5 ו/או 6 לחוק עוולות מסחריות.

גרסת הנתבעת

21. הנתבעת טענה בכתב ההגנה כי מילאה אחר כל התחייבויותיה כלפי התובעת, העניקה לה שירותים מלאים בהתאם להסכם ההתקשרות ועם סיום ההתקשרות פעלה להסרת התכנים מאתר המרשתת.

הנתבעת טענה כי התובעת אינה מציינת (א) מתי גילתה (ב) איך גילתה (ג) מה היו הפרטים שגילתה (ד) מה השימוש שנעשה (אם בכלל) (ה) מהי מהות ההטעיה וכן הלאה. למותר לציין כי בהעדר פירוט אין לנתבעת האפשרות להתייחס לטענה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

התובעת אינה מציינת (א) מיהם הלקוחות? (ב) מתי (אם בכלל) נעשתה פניה לנתבעת? (ג) מאיזה עמוד נחיתה הגיעו אותם לקוחות?

ביום 14.6.2017 שלחה הנתבעת אל ב"כ התובעת מכתב תשובה בו התייחסה לטענות התובעת:
א. בסעי' 3 ג' למכתב התשובה, עודכנה התובעת כי פרטיה הוסרו מהאתר וכי גולש לא יכול להגיע אל פרטיה באמצעות האתר.
ב. בסעי' 3 ד' למכתב התשובה, השיבה הנתבעת כי לא נעשתה כל פניה מצד התובעת אל הנתבעת בטרם מכתב הדרישה.
ג. בסעי' 4 למכתב התשובה, דחתה הנתבעת את הטענה כי מכרה לידים לגופים מתחרים.

הנתבעת פעלה בהתאם להוראות ההסכם וממילא אין בתביעה כל ראייה להפרה כלשהי (למעט טענות כלליות ולא מבוססות).

התובעת לא הציגה כל ראייה ממנה עולה כי הנתבעת התחזתה לתובעת ו/או כי מעשיה עולים כדי מרמה.

מבלי לגרוע בכלליות ההכחשה תיטען הנתבעת כי עוולת הגזל כמשמעותה בפקודת הנזיקין מתייחסת להעברה שלא כדין של מיטלטלין כהגדרתם בפקודת הנזיקין.

בענייננו, התובעת לא הראתה כי הנתבעת עשתה שימוש במיטלטלין השייכים לנתבעת ו/או החזיקה בהם ו/או השמידה אותם ו/או העבירה אותם לצד שלישי כלשהו.

התובעת העבירה אל הנתבעת חומרים פרסומיים לצורך פרסום שירותי התובעת ברשת האינטרנט, קרי חומרים אותם ביקשה התובעת לחשוף לעיני גולשי האינטרנט ומובן כי הם אינם עולים כדי סוד מסחרי כהגדרתו בחוק עוולות מסחריות.

האם הנתבעת הסירה התכנים של התובעת מהאתר שלה במרשתת ?

22. כאמור לעיל, הנתבעת לא טענה בכתב ההגנה קטיגורית כי הסירה התכנים של התובעת מאתר המרשתת, אלא טענה כי פעלה לביצוע ההסרה. גיא שב והעיד בעת שנחקר כי הוא הסיר תכניה של התובעת. ראה דוגמא לכך בעמוד 128 בשורה 8:

"העד, מר יקר: יכול להיות שהיא, אני לא יודע מתי היא התקיימה אני יודע להגיד לך באלף אחוז או במיליון אחוז שאני בעצמי הסרתי את התכנים האלה."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

נוסף לכך, עלתה טענה של הנתבעת כי נספחים שצורפו לכתב התביעה, ושלטענת התובעת מתעדים צילומי מסך ממנוע החיפוש של גוגל מתוך אתר הנתבעת, מזויפים וכי כלל לא היו בחודשים מרץ, אפריל 2017. עוד טענה כי תמונות המסך הם "מטמון גוגל" ולא תמונות שגולש נחשף אליהן בזמנים הנוגעים לתביעה.

23. המומחית מטעם בימ"ש קבעה בסעיף 5 לממצאי חו"ד שהגישה ביום 8.10.18 כי בתחילת שנת 2017, המוצג בתמונה הראשונה בנספח 1 משקף המצב בזמן אמת באתר הנתבעת ולא את "מטמון גוגל". המומחית הסבירה כי הגיעה למסקנה זו על יסוד בדיקות וממצאים "בעזרתו של צד שלישי אובייקטיבי – קרי מנוע החיפוש של גוגל, לרבות מערכת הקידום הממומן, ומערכת המפות שברשותו".

24. המומחה מטעם הנתבעת, מר גונן טען בחקירתו בעמוד 44 משורה 9 כי התוצאה היא כביכול גזירת גורל ואין מה לעשות ותלה האחריות לכך על מנוע החיפוש של גוגל:
"העד, מר גונן: אני יכול להגיד שמהבדיקה של המערכות אנאליטיקה של האתר, עולה חד משמעית שהכמות כניסות שהיו לדף הזה מאוקטובר הם ממש בודדות וסביר להניח שלא היה שם לידים, וגם אם היה, המוסד היה לא פעיל כך שלא היה אזכור ל'בית ליאור'. זה עלה שם כי יש את ההיסטוריה, אין מה לעשות, ככה גוגל עובד. אין הרבה מה לעשות בנדון."

25. בסעיף 6 לחו"ד, המומחית קבעה שהקבצים שהעבירה אליה הנתבעת לא הוכיחו טענתה ש"העמוד עבר למצב בלתי מוצג". עוד קבעה ש"רשומת ה"False" לא פעלה כנדרש ו/או הושבתה באופן ידני".

26. בימ"ש דוחה קביעת המומחה מטעם הנתבעת ש"אין מה לעשות" שכן הוא עצמו העיד, קודם לכן, בעמוד 41 משורה 6, שיש מה לעשות:
"ת: סעיף C מדבר על האתר. מנוע החיפוש של האתר לא מאפשר להיכנס למוסדות ברגע שהם מוגדרים כלא פעילים, מכיוון שבדרך כלל מה שנהוג באינטרנט, לא להסיר דפים, עדיין מנוע חיפוש חיצוני כמו גוגל מכיוון שיש לו היסטוריה, יכול לדעת שהדף קיים."

כאשר המומחה נחקר משורה 18 לגבי מה אפשר לעשות, הוא ציין מספר אפשרויות:
"העד, מר גונן: יש שתי דרכים לעשות את זה, אבל זה שיקול למחוק את הדף. יש מערכת שקוראים לה סרץ' קונסול, שבה אני יכול לבקש מגוגל למחוק דפים מהאתר, זה שקול לזה שהייתי מחוק את הדף, זה היה פוגע בדיוק באותה הדרך. הדרך השנייה זה לעשות 'נו אינדקס' שזה גם שקול, זה גורם לאותו דבר.

כב' הש' הדר: מה שאמרו לי אתמול? 'נו פולו' מה זה 'נו פולו'?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

העד, מר גונן : לא, 'נו פולו' זה משהו אחר.
כב' הש' הדר : אז תסביר לי אם אפשר גם לפעול לפי 'נו פולו'.
העד, מר גונן : כן. 'נו פולו' אומר שאם לך יש אתר אחר ואתה מקשר לדף של 'בית ליאור', אתה אומר למנוע חיפוש לא לעקוב אחרי הקישור לדף הזה. 'נו פולו' אומר לגוגל, 'אל תמשיך לחפש בלינק הזה, הוא לא מעניין אותך'.
כב' הש' הדר : אז למה זה לא טוב? זה גם טוב אם ככה.
העד, מר גונן : לא אבל אין לינק לדף הזה. כרגע אנחנו בלינק שנמצא בתוך מנוע חיפוש ששם אי אפשר לעשות 'נו פולו', אני יכול לעשות 'נו אינדקס'.
כב' הש' הדר : אז אם אתה היית כמומחה אמור למנוע לחלוטין הגעה לאתר של הנתבעת, אז היית נוקט בשתי הפעולות הראשונות?
העד, מר גונן : בשתי הפעולות הראשונות. אבל שוב, הם מייצרות את אותו נזק של למחוק את הדף, זה לא נהוג, שום אתר לא עושה את זה."

27. ראייה חשובה לעניין טענתה של הנתבעת כי פעלה לצורך ביצוע ההסרה היא ה"קוד" בו עשתה שימוש, לטענתה, להסיר תכני התובעת.

בעמוד 109 משורה 13 אישר גיא שהקוד שהוגש לבימ"ש אינו מלא ואינו מציין תאריך יצירתו :
"עו"ד ברזיק : יש לציין זאת. אוקיי. אני מציג בפניך שוב את הקוד אתה אומר שמי שתיקן והעביר את הקוד אחר כך זה דוד מנחם אתה יכול לאשר לי שהיה כאן המשך לקוד הזה?
ת : לא. מה זאת אומרת?
ש : אני שואל אם יש המשך לקוד הזה והקוד הזה חתוך?
ת : זה צילום מסך של הקוד.
ש : איפה רשום תאריך על הקוד הזה? תאשר לי שלא רשום תאריך על הקוד הזה.
ת : אוקיי. לא רשום תאריך."

28. המומחה מטעם הנתבעת אישר בעמוד 45 בשורה 19 כי הראיה הוצגה באופן חלקי :
"ת : האם יש עוד קוד בדף? ברור שיש, אני מניח שיש,"

29. כאשר נשאל על כך בעמוד 51 העד מטעם הנתבעת, מר מנחם דוד, שהעיד כי יצר הקוד, הוא אישר שהקוד שהוגש לפני בימ"ש "חתוך" וכלל עשרה עמודים.

30. לא זו אף זו, מר דוד העיד בעמוד 49 בשורה 9 כי יצר הקוד בתחילת שנת 2017 ולא בחודש אוקטובר 2016, הוא מועד הדרישה של התובעת להסיר התכנים :
"ש : אתה יכול להגיד לי אם זה היה לפני שנה, שנתיים?"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

ת: לא. אני חושב שזה היה בתחילת 2017.

מכאן ש"היה מה לעשות", אך הפעולה הייתה פוגעת בעניינה של הנתבעת כפי שיוסבר בהמשך כאשר בימ"ש ידון במניע של הנתבעת לא לחסום לחלוטין הגישה לתכני התובעת באתר הנתבעת.

31. בפרק סיכום ומסקנות, המומחית קבעה בסעיף 1 שנספח 1 אותו בדקה לא זויף או שונה וכי "פקודת "הלא להציג" במערכת הנתבעת, ו/או מסיבות ביטולה באופן ידני, מערכת האתר הציגה התכנים לכל, ומשכך, תועדו בתוצאות חיפוש בגוגל גם בתחילת שנת 2017"

32. המומחית התייחסה לטענה נוספת של הנתבעת לפיה בהתאם לסעיף 13 לתצהיר מנהל הנתבעת באתר הנתבעת בדף התובעת נכתב "מוסד זה אינו פעיל כרגע באתרנו, על מנת לקבל מידע אודות הקורסים המוצעים על ידו יש לפנות אליו ישירות".

33. המומחית דחתה טענת הנתבעת כי בתחילת שנת 2017 בעמוד התובעת שבאתר הנתבעת הוצג צילום המסמך המתועד בסעיף 13 לתצהיר מנהל הנתבעת.

34. המומחית נחקרה ביום 27.2.19. ועלה הצורך להסביר את ההסתמכות על "ארכיון האינטרנט" בו נעזרה לצורך הכנת חו"ד. בימ"ש הורה לה להגיש חו"ד משלימה בסוגיה זו.

35. ביום 6.3.19 המומחית הגישה חו"ד משלימה בה הסבירה כי ארכיון האינטרנט בו נעזרה הוא "צד שלישי, בלתי תלוי – אובייקטיבי לחלוטין" והסבירה כי זו "מערכת ללא מטרת רווח המתעדת אתרי אינטרנט רבים בנקודת זמן מסוימת אותה בוחרת המערכת באופן רנדומלי ו/או באופן שאינו ידוע כלל".

המומחית הוסיפה והסבירה כי "המערכת מתעדת את הצד הויזואלי של עמוד האינטרנט, או עמודים מתוך אותו האתר הנסרק, בנקודות זמן שונות". המומחית ציינה "כי ניתן להפעיל פקודות אשר שוללות ממנוע המערכת לסרוק את הדפים הבלתי רצויים".

36. המומחית כתבה בסעיף 4 כי מחיפוש באתר הנתבעת באופן כללי בכתובת www.tostudy.co.il נמצאו מועדים שונים בהם סרקה במערכת אתר הנתבעת במחצית השנייה של שנת 2016 ובמחצית הראשונה של 2017. מעיון בדפים שסרקה המערכת לגבי אותם מועדים, המומחית קבעה שנספח 1 לתצהיר התובעת מתעד צילומי מסך כפי שהופיעו באותם תאריכים גם במערכת ארכיון האינטרנט. לעומת זאת, לגבי נספח 2 הנוגע ליום 20.11.16, מועד בו אתר הנתבעת לא נסרק, קבעה ש"לא נמצא כל תיעוד לטענות התובעת".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

37. בסעיף 5 המומחית כתבה שביצעה חיפוש ממוקד בשנת 2016 בכתובת: www.tostudy.co.il/qfindlimudim.aspx?id=1460 שהוצגה לה בדיון. המומחית אישרה כי מבדיקת שני מועדים במערכת עולה "כי אשר הוצג בפניי הינו תואם את המקור, קרי בניגוד לעובדה כי בעמוד הבית (ההדגשה במקור – ע.ה.) של האתר הנבדק בתאריכים ה 5.5.16, 18.12.16 אכן בעמוד הבית של הנתבעת לא הוצגו, ומשכך, סביר להניח כי מנגנון "הפסק הצגה" פעל אך ורק עבור עמוד הבית (ההדגשה במקור – ע.ה.)."

לחוו"ד צורף העמוד מאתר הנתבעת מיום 5.5.16 ומיום 18.12.16 והופיעו בהם ב"מסלול לימודים" הפניה ל"שיטת ABA".

38. המומחית קבעה בסעיף 7 כי "העובדה כי באתר הבית של הנתבעת – בתאריך ה 18.12.16, מידע אודות התובעת לא הוצג, אינו סותר את העובדה כי מנועי החיפוש סרקו את המנועים הפנימיים והציגו אותם בתוצאות החיפוש של גוגל כפי שהוצג בחוות דעת."

39. המומחית הפנתה בסעיף 8 לחוו"ד של המומחה מטעם הנתבעת וטענה כי גם חוות דעתו מאשרת בסעיף 11 כי "דף המוסד היה זמין רק למי שהיה בידו הקישור הישיר אל הדף, הקישור הישיר יכל להמצא במספר מקומות במנועי החיפוש השונים". המומחית הסבירה שמשמעות דברי המומחה מטעם הנתבעת היא שהוא "מאשר כי העברת המשתנה מצב פעיל למצב לא פעיל כמתועד בסעיפים 3 ו 4 לחוות דעתי לא פעל עבור יתר הדפים הפנימיים אשר הוצגו במנועי החיפוש השונים, וכי דרכם ניתן היה להגיע באופן ישיר ומלא לכל המידע אשר תועד".

40. כאמור לעיל, המומחה מטעם הנתבעת אישר בעדותו שכאשר לא מסירים דפים ניתן להגיע לתוכן הפנימי ממנוע חיפוש חיצוני.

41. בסעיף 9 הסיקה המומחית מטעם בימ"ש כלהלן: "אשר הוצג בפני במהלך הדיון אכן מוכיח כי העברת המשתנה למצב "לא פעיל" אכן פעל עבור דף הבית של הנתבעת בלבד, ומשכך, אין הדבר משנה לעניין המסקנות אליהן הגעתי בחוות דעתי".

42. ככלל, הנטייה היא שלא לסטות מחוות דעתו של מומחה מטעם בית המשפט, בהיעדר טעות בולטת. כך לדוגמה, נאמר בע"א 3056/99 שטרן נ' המרכז הרפואי על שם חיים שיבא, פ"ד נו(2) : 936, 949 (2002):

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

בימ"ש מאמץ מסקנת המומחית מטעמו לפיה הנספחים שצרפה התובעת לכתב התביעה לא זויפו, או נשלפו כביכול מ"מטמון גוגל" וכי גם אם הנתבעת פעלה להסרת הגישה לתובעת, התוצאה נגעה לדף הבית בלבד ולא מנעה גישה לדפים הפנימיים.

43. התובעת צרפה לתצהיר אורי חלק מתמליל שיחה שקיים עם יונתן בחודש אפריל 2018. התמליל במלואו צורף דווקא לתצהיר החוקר מטעם התובעת מר חמי. יונתן מאשר בעמוד 2 בשורה 18 שהוא מנהל השיווק של הנתבעת. אורי מעמת אותו עם הטענה שקיבל פניות "מאנשים שטוענים שהם מחפשים אותי ו... מגיעים אליכם ומקבלים שיחות בהמשך הדרך ממוסדות אחרים בזמן שהם רצו להגיע אלי". יונתן מאשר בשורה 13 ש"יש לנו מיני סייט" ובעמוד 4 נשאל מדוע יש לנתבעת מיני סייט של התובעת ועל כך עונה בשורה 5 "כי ברגע שחוסמים אותו לגוגל אין אפשרות לחסום אותו".

44. לפי ממצאי המומחית בסעיף 6 לחו"ד, תשובה זו אינה נכונה שכן יש דרך לחסום באופן מלא הגישה, אך הנתבעת לא נקטה בה ולמעשה הסירה גישה רק מדף הבית שלה. בהמשך השיחה בעמוד 7 יונתן מסייג תשובתו ומסביר שעליו לבדוק אם תשובתו נכונה.

45. במעמד השיחה, יונתן אומר בעמוד 5 בשורה 3 כי הוא נכנס למנוע החיפוש של גוגל לפי שם התובעת וראה את התובעת "ראשון וראה אותך שני, אני רואה את הדף שלישי ואותי רביעי". יונתן אישר בשורה 9 כי תאר הדף הראשון בחיפוש.

יונתן אישר בשורה 16 שמי שמחפש שם התובעת עם הצירוף "כפר סבא" מוצא שהתובעת מופיעה ראשונה.

יונתן אישר בעמוד 6 שתוכן ה"מיני סייט" שנמצא באתר הנתבעת שייך לתובעת. יונתן מציע לאורי לקבל הלידים של מי שימשיך לפנות אל הנתבעת ואורי דוחה ההצעה ומבקש מיונתן לבדוק את החוזה ולהוריד את המיני סייט.

46. בעת חקירת גיא בעמוד 124 טען ב"כ התובעת שהשיחה התקיימה ביום 25.5.17 ולא כפי שנכתב בתצהיר אורי. למרות התנהלות דיונית תמוהה בלשון המעטה, אין בפגם זה כדי לשלול טענות התובעת שכן ממילא המועד הקובע להסרת התכנים הינו חודש אוקטובר 2016.

גיא נשאל בעמוד 126 בשורה 13 לתגובתו לגבי תשובות יונתן והוא ענה בשורה 15 :
"ת: אתה הראית שהוא השאיר פרטים בבית ליאור?"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

וראה בעמוד 129 בשורה 4 :

"העד, מר יקר: מפני שלא היה אפשר להשאיר פרטים אחרי שהם התנתקו. אני הסרתי את התכנים שלו מהאתר לא היה אפשר לפנות לבית ליאור באופן נקודתי, אני לא יודע על איזה עמוד שניהם מסתכלים אם הייתי יודע הייתי יכול להתייחס נקודתית. הקו הזה שאורי זורק אותו כל הזמן"

47. מכיוון שהנתבעת לא העידה יונתן, בימ"ש קובע כי תשובות יונתן מאשרות באופן ברור טענת התובעת כי בזמן השיחה בין אורי ובין יונתן כאשר בוצע חיפוש לפי שם התובעת במנוע החיפוש של גוגל הייתה הפניה לנתבעת, במקרים מסוימים כאפשרות ראשונה.

48. בעמוד 129 שורה 22 נשאל גיא "מדוע בכלל יש לכם ויונתן מודה כאן, יש לכם לידים במערכת שהגיע לבית ליאור אחרי אוקטובר 2016, יונתן משקר?

כב' הש' הדר: תודה. מה התשובה?

העד, מר יקר: יונתן הוא לא בן אדם שמשקר."

49. גיא העיד כי הוא ביצע ההסרה. זאת למרות שאין לו הכשרה פורמלית כדבריו בעמוד 96 בשורה 27 במחשבים:

"העד, מר יקר: אני לא בעל השכלה פורמאלית בתחום המחשבים, אני למדתי תקשורת וניהול במכללה למנהל". בעמוד 97 בשורה 3 אישר כי אינו מומחה למחשבים.

בעמוד 101 משורה 4 גיא תאר הפעולה שביצע ביום 18.10.16 לאחר שקיבל דרישת התובעת להסיר כל תכניה מאתר הנתבעת:

"העד, מר יקר: ב-18.10.2016 אני הפכתי את המיני סייט הזה מאקטיב ל-נון אקטיב כלומר לפולס והסרתי את כל פרטי התובעת מהאתר.

ש: אז אתה מאשר לי שב-18.10 עשית את כל זה?

ת: נכון.

ש: תודה. כלומר אבל דפי הנחיתה של חברה כמו בית ליאור נשארו מוסתרים אבל כן היה ניתן להגיע אליהם מכוח חיפוש פשוט בגוגל, נכון?

ת: את זה אני לא אמרתי, אני בידיים שלי הסרתי את התכנים שלו מתוך האתר.

ש: האם ניתן היה להגיע לדפי הנחיתה בגוגל, תענה לי בכן ולא רק.

ת: אני לא יודע."

ראו גם בעמוד 103 בשורה 30 :

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

"העד, מר יקר: אני באצבעות שלי הסרתי את התכנים שלהם מהאתר לפני שהגעתי אליו למשרד בדקתי את זה פעם נוספת לא היו תכנים שלהם באתר גם ביום של ההסרה, גם ביום של כתיבת המכתב וגם ביום שהגעתי אליו למשרד שלו כדי לדבר איתו וזומנתי בקונטקסט אחר לחלוטין".

50. הנתבעת העמידה כעד מטעמה את מר מנחם דוד שהוא בעל ניסיון וידע בתחום המחשבים אצל הנתבעת וכאמור לעיל, יצר הקוד. בעמוד 48 משורה 13 הוא העיד שגיא, שאינו מומחה למחשבים, לא נועץ בו כאשר ביצע את "ההסרה" וכי הוא עורב מאוחר יותר:

"כב' הש' הדר: והוא התייעץ איתך לפני שהוא עשה את הפעולה הזאת?
העד, מר דוד: לא.

כב' הש' הדר: שאלה הבאה. למה? אתה לא עבדת באותה תקופה?
העד, מר דוד: לא, הוא לא מתייעץ איתי לגבי כל פעולה שנעשית בתוך הניהול. האחריות שלי היא לדאוג, זה כבר היה הרבה לפני, שהעמוד הזה יפעל כמו שצריך. זאת אומרת, עמוד הניהול שמאפשר להעביר את האתר ממצב 'פעיל' ל-'לא פעיל' ולהפך, יעבוד. מהרגע שזה עובד, אני לא נמצא בניהול היום יומי של האתר.

כב' הש' הדר: היית ער לזה שמגיעות טענות של מי שהיו לקוחות בעבר שממשיכים להגיד שאם מכניסים את הלקוחות לשעבר, אז מגיעים לאתר שלכם. היית ער לטענה כזו?
העד, מר דוד: בשלב הזה לא, אבל רק בשלב טיפה יותר מאוחר.

כב' הש' הדר: איך? תספר לי.
העד, מר דוד: כשגיא ביקש ממני בעצם לשים את מה שנקרא 'נו אינדקס' 'נו פולו' שזה איזה שהוא תג שאתה יכול לשלב אותו בעמוד האינטרנט של המוסד. ה-'נו אינדקס' 'נו פולו', מה שזה אומר זה שאתה בעצם אומר למנועי החיפוש שמגיעים לאתר ועושים מה שנקרא,

כב' הש' הדר: השאלה שלי היא יותר בכיוון של, מר יקר ניגש אליך ואומר לך 'תשמע, יש בעיה, בוא תעזור לי לפתור אותה'? כך זה התנהל?

העד, מר דוד: אני לא בטוח שהוא אומר לי שיש בעיה.
כב' הש' הדר: מה הוא אמר לך? תנסה להיזכר.

העד, מר דוד: זה לא איזה שהוא דיון. הוא אומר לי 'אני צריך שאתרים שהם לא פעילים באתר, תפתח את זה שיהיה 'נו אינדקס' 'נו פולו'."

51. כאמור לעיל, המומחית קבעה שהפעולה שביצע גיא, לטענתו, לא ענתה על הנדרש לצורך הסרת כל התכנים. גיא עצמו, שאישר כי אינו מומחה למחשבים, לא סתר קביעת המומחית שכן לא שלל בתשובתו שלאחר שביצע השינוי ממצב "פעיל" ל"לא פעיל" ניתן היה להגיע לתכני התובעת אצל הנתבעת באמצעות חיפוש במנוע גוגל. לא זו אף זו, העד מטעם הנתבעת מר דוד, אישר שבמועד מאוחר יותר לביצוע "ההסרה", הוא עורב על ידי גיא והתבקש לבצע פעולות נוספות, מעבר למתן פקודת שינוי ל"לא פעיל".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

52. גיא לא ידע להסביר בעמוד 102 כיצד הגיע ליד לאתר הנתבעת לאחר ההסרה. טענתו שהעדה מטעם התובעת לא אמרה היכן השאירה פרטיה, לא מתיישבת עם העובדה שהנתבעת העבירה לתובעת הליד במסגרת גילוי המסמכים.

בעמוד 105 משורה 5 טען גיא שנקט פעולה של no follow

"עו"ד ברזיק: אתה מכיר את הפעולה הפשוטה של no follow?

ת: אני מכיר את הפעולה.

ש: מצוין. האם ברגע שאתה שם את הפעולה הזאת דפי הנחיתה לא יכולים להגיע יותר, אי אפשר להגיע יותר לדפי הנחיתה של בית ליאור?

ת: מאיפה?

ש: מגוגל. זה חוסם את גוגל לצורך העניין נכון?

ת: באופן תיאורטי.

ש: תענה לי בכך ולא. ואם אתה אומר באופן תיאורטי תסביר לי בבקשה.

ת: זה חוסם את גוגל מהלציג את הדפים.

ש: תודה. מדוע לא שמת את הפקודה הזאת?

ת: שמת.

ש: אז איך הדפים לפי המומחית הדפים של בית ליאור הוצגו גם באפריל 2017.

ת: תשאל אותה.

ש: תשאל אותה.

ת: איפה היא רשמה את זה?

ש: בחוות הדעת שלה. נמשיך.

ת: תשאל את גוגל.

ש: לשאול את גוגל?

ת: כן."

53. לפי ממצאי המומחית, הנתבעת לא ביצעה פעולה של no follow. זאת, מכיוון שאם הייתה עושה זאת, המומחית לא הייתה מאשרת שלאחר ביצוע ההסרה, נמצא בארכיב בזמן אמת תיעוד של תכני התובעת באתר הנתבעת.

54. בעמוד 108 אישר גיא בשורה 16 שהנתבעת לא עושה שימוש בפעולה no follow ביחס ללקוחות עמן מפסיקה לעבוד:

"עו"ד ברזיק: לכל החברות שאתם מסיימים לעבוד איתם אתם מוסיפים את ה- no follow?

העד, מר יקר: לא."

בהמשך, תהה מדוע מתבקשת פעולה זאת בעת סיום הקשר העסקי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

בעמוד 107 בימ"ש שאל גיא, לנוכח העובדה שאישר כי אינו מומחה במחשבים, מדוע לא נעזר במר דוד מנחם שכתב את הקוד הנדרש לביצוע הסרה לצורך הסרת תכני התובעת ועל כך ענה בשורה 12 :

"העד, מר יקר: מה זאת אומרת לא עשית שימוש בשירותיו?"

55. מעקב אחר תשובות גיא בשלב זה של החקירה מעלה שהן מיתממות במקרה הטוב.

56. המסקנה היא שהנתבעת לא הסירה תכני התובעת מהאתר שלה, אלא ביצעה פעולה חלקית שמנעה גישה לדפי התובעת מתוך המנוע הפנימי של התובעת, אך לא ממנוע החיפוש של גוגל.

האם במקום להסיר הפרסום של התובעת לחלוטין, לאחר שהביאו לידיעתה המחדל, ציינה הנתבעת כי "לא קיימים מסלולי לימוד פעילים" ?

57. בסעיף 16 לתצהירו, אורי הפנה לנספח ה'. אורי טען כי לאחר הגשת התביעה, תחת להסיר פרסום התובעת, היא כתבה באתר שלה ביחס לתובעת "לצערנו בשלב זה, לא קיימים מסלולי לימוד פעילים".

58. בשיחה שקיימו אורי וגיא (נספח ו' לתצהיר אורי), אורי מעמת גיא עם טענה זו. בעמוד 25 אין לגיא תשובה בעניין זה.

59. בימ"ש קובע כי הנתבעת חטאה גם באופן בו הציגה התובעת, לאחר הפסקת ההתקשרות.

האם התובעת הייתה מודעת להשאת "מיני סייט" באתר הנתבעת ?

60. הנתבעת שמה יתרה בסעיף 39 לסיכומיה על התכתבות בין התובעת ובין הנתבעת עובר לחתימת ההסכם לפיה מסרה הנתבעת לתובעת ש"רוח הרפאים של המיניסייט נשמרת".

61. גיא עמד בחקירתו בעמוד 92 בשורה 13 על גרסתו בסעיף 6 לתצהירו לפיה מנכ"ל התובעת היה מודע להשאת "מיני סייט" באתר הנתבעת. התובעת ביקשה לעמת גיא עם תוכן העמוד השני של ההסכם בין הצדדים משנת 2013 שלטענתה סותר גרסה זו. בימ"ש קיבל בעמוד 94 התנגדות הנתבעת להגשת הדף השני של ההסכם באמצעות גיא וזאת מכיוון שהדף השני לא גולה קודם לכן וגיא לא אישר שהדף השני שהוצג לפניו הוא הדף השני בהסכם בין הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטורס אינטראקטיב בע"מ

62. אולם, בעמוד 95 משורה 24 גיא אישר כי ההתכתבות בין עובדת הנתבעת בעבר דאינה ובין אורי תואמת מה שהנתבעת "עושה". הוא אף אישר כי הוא עצמו ביצע פעולת מחיקת תכני התובעת מיד לאחר שהתבקש לעשות זאת:

"ש: הבנתי. דאינה כותבת בהתכתבות הזאת שהיא מאשרת סעיף מיוחד בחוזה שמתחייב למחוק את התכנים לחלוטין, ברגע, לחלוטין. ברגע שיבחרו להפסיק את החוזה. האם זה מה שאתם עושים?"

ת: כן.

ש: כן.

כב' הש' הדר: מי בפועל עשה את הפעולה הזאת?

העד, מר יקר: אני.

כב' הש' הדר: אתה הסרת בפועל את התובעת?

העד, מר יקר: כן.

כב' הש' הדר: מתי?

העד, מר יקר: 7 ימים אחרי שהוא שלח לי את המייל שהוא מבקש להיות מוסר.

כב' הש' הדר: אז איך אתה מסביר את,

העד, מר יקר: את מה?

כב' הש' הדר: את הראיות שעדין מי שהקליק את השם בית ליאור בגוגל הגיע אליך ל- to study.

העד, מר יקר: אני לא יודע להסביר את מה שהם אומרים, אני יודע להסביר מה שאני עשיתי באצבעותיי שלי. אני הסרתי אותם, זה גם בא לידי ביטוי בתצהיר של המומחית גם היא כותבת שאני הפכתי אותם לפולס, את התכנים שלהם אני הסרתי באצבעות שלי, אני גם כתבתי את זה במכתב תגובה לברזיק,"

63. לנוכח לשונו הברורה של מכתב הדרישה מיום 18.10.16 להסיר את כל החומרים השייכים לתובעת אשר סופקו על ידי התובעת, נטל הבאת הראיות והשכנוע לגבי הטענה של הנתבעת כי התובעת ידעה שה"מיני סייט" נותר באתר הנתבעת, חל על הנתבעת והיא לא עמדה בו. לא זו אף זו, הראיות מבססות דווקא טענת התובעת כי לא ידעה על כך. לכן, בימ"ש דוחה טענת הנתבעת בעניין זה.

האם עובדי הנתבעת הפנו הפונים לתובעת למתחריה ?

64. לאחר שבימ"ש קבע כי לאחר ההתקשרות, גולשים במרשתת שביקשו להגיע לכתובת התובעת הגיעו לעמודים הפנימיים של אתר הנתבעת, על בימ"ש לבדוק טענת התובעת כי בפועל גולשים שהגיעו לאתר הנתבעת הופנו על ידי עובדיה למתחרי התובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

65. התובעת הגישה תחילה דו"ח חוקר פרטי שהכיל לשיטתה את הממצאים המבססים הטענה. כאשר הובהר לה שהיה עליה להגיש תצהיר או תצהירים, הגישה תצהיר של החוקר מר רפאל חמי. בחקירתו ביום 30.4.19, החוקר נשאל על סעיף 6 לתצהירו ונשאל מי מטעמו שוחח עם עובדי הנתבעת ועל כך ענה בעמוד 29 בשורה 17:

"ת. אני וענת, אני לא זוכר עוד חוקרים. הניסוח של התצהיר הוא לא שלי אלא עוה"ד שערך אותו. אני וחוקרת נוספת אלה כלל החוקרים.

- ש. פרט לך ולאותה גב' טל לא היו חוקרים נוספים?
- ת. למיטב זכרוניך
- ש. יתכן שהיו?
- ת. כמעט בטוח שלא
- ש. לא אתה כתבת את התצהיר?
- ת. חתמתי אך לא ערכתי אותו."

66. החוקר נשאל כמה פניות מטעמו היו לאתר ועל כך ענה בעמוד 30 משורה 1:
"היו שתי פניות שלי. חלק מהפניות נענו על ידי מרכזיה והושארו הודעות. את הפניה עשינו דרך האתר, חוזרים אליך טלפונית והיו מקרים שלא היינו באותו רגע כי השיחות הם במכשירים יעודים. כשחוזרים לשיחה שלא נענתה לפעמים מרכזיה ענתה לנו.

- ש. לס' 3 לתצהירך, כמה פרטים הושארו בקישור?
- ת. אני השארתי פעמים פרטים עם שתי שמות שונים, החוקרת פעם נוספת השאירה פרטים. למיטב זכרוני מדובר ב 3 מקרים
- ש. תחת איזה שמות השארתי?
- ת. אלי ודוד. לשאלת בית המשפט אני מבהיר שלייד השמות השארנו גם מספרי טלפון יעודים שהזכרתי קודם
- ש. החוקרת תחת איזה שם?
- ת. ענת.
- ש. איזה פרטים השארתי כשנכנסת לקישור?
- ת. אני מסתכל בצילומים חלפו כבר שנתיים. שם פרטי, משפחה, עיר, טלפון, מייל
- ש. האם תוכל לומר את הפרטים במדויק?
- ת. לא."

67. כאן המקום להדגיש שרק החוקר הגיש תצהיר ולכן לא היה מקום להגיש תמלילים נוספים שבוצעו על ידי חוקרים אחרים מטעמו, במיוחד כאשר החוקר לא העיד ששמע את השיחות שהקליטה החוקרת גב' טל בזמן אמת. בעמוד 31 בשורה 5 לא היה לחוקר מענה לשאלה מדוע גב' טל לא הגישה תצהיר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

68. בעמוד 31 בשורה 23 אישר החוקר כי לא יודע מי הוא מאיר ששוחח עם כביכול עם נציגי הנתבעת. כמו כן, לא ידוע מי הן "מירי", "רונית" ו"שלומית" ששוחחו כביכול עם נציגי הנתבעת ובעניין זה לא היה לאורי מענה בעמוד 77.

69. בעמוד 73 משורה 29 התברר מחקירת אורי כי הוא הזדהה בשיחה עם נציג הנתבעת כ"מאיר". "העד, מר יהב: אני אסביר. אני ידעתי לצערי שכנראה נגיע למעמד הזה ואני חשתי ממצב שבו בעצם טען הנתבעת שזה היה מקרה חד פעמי וטעות ולכן לקחתי מוסד אחר שאינו קשור כלל לתחום הלימודים שלו שגם הוא אינו עובד באותה עת עם to study והשארתי פה פרטים, האתר נקרא קונספט אקדמי זה מה שמצאתי בגוגל וזה יכול להיות כל אחד אחר וכשחזרה אלי הנציגה היא אמרה לי נכון אנחנו לא עובדים עם קונספט אקדמי אבל אנחנו כן עובדים עם x, y, z ו-x, y, z התקשרו אלי בדיוק בדומה למה שעשו לבית ליאור, זאת הסיבה."

70. בעמוד 33, החוקר נשאל כמה שיחות קיים וענה בשורה 7 שתיים. החוקרנשאל האם הייתה שיחה שלו בה ביקש לקבל את "בית ליאור" ולא קיבל וענה בחיוב. והפנה ל"הקלטה שהדובר הוא אלי עם בת אל מ 14.5.17 עמ' 47 ש' 13 (מצטט), ש' 19, 21."

71. החוקר הופנה לעמוד 47 לתמלילים לשיחה עם בת אל בשורה 5 ונשאל אם היא אמרה לו שאינה עובדת עם הנתבעת והאם היה לו "מספיק ברור מה שאמרה שלא עובדת איתם?" ועל כך ענה בשורה 14:

"ת. די ברור. הפואנטה היתה שחיפשתי את בית ליאור ונכנסתי לבית הנחיתה שלהם. השארתי פרטים אצל בית ליאור וענה לי גוף אחר שאמר שהוא לא בית ליאור ומפנה אותי למתחרה. מפנה לש' 15 ובהמשך היא אמרה שהם לא פחות טובים

9. אני אומר לך שבעמ' שאתה אומר שהשארתי פרטים באפריל 2017 העמוד נראה כפי שאני מראה לך ולא כלל כל פרט של בית ליאור?

ת. אני משווה את העמוד הזה לצילומים שלי שמתוך תיק החקירה ואני מוצא שנעשו בעמוד שהצגת לי מחיקות זדוניות מהם נמשך השם בית ליאור פעמיים."

72. בעמוד 34 משורה 4, בימ"ש אישר לנתבעת להגיש באמצעות העד מטעם הנתבעת את נ/חמי/1, דהיינו, אותו דף שלטענתו זויף. בימ"ש אפשר לעד להסביר משורה 14 הטענה לזיוף.

"במקום שסומן 1 רשום לימודים ויש שני חיצים משמאל ללימודים המעידים על המשכי קישור. אצלי זה מופיע בטלפון הנייד כבית לימוד מסלול לימודים, אם לא היה המשך לא היה חיצים וזה אומר שהיתה שם מחיקה. מקום נוסף שאני מסמן 2 יש כותרת ואני מתייחס לקו הקטן כצ'ופצ'יק של האות "ב" שלא נמחק ואני מראה על הטלפון הנייד של את הכותרת הגדולה "בי ליאור". אני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

רואה עוד מקום בתוך ריבוע אצלי מופיע "בית ליאור" זה סוג של באנר שנמחק לא יכול להיות שתהיה שם משבצת ריקה."

73. בשלב זה התברר שהמסמך עמו השווה העד נ/חמי'1 לא גולה על ידי התובעת. בימ"ש נאלץ לתת החלטה מיוחדת בעמוד 35 משורה 19:

"אמור להתחיל כעת דיון בתיק אחר ולכן בית המשפט מציע לתובעת לשקול במהלך ההפסקה את האפשרויות שלהלן:

1. מכיוון שבית המשפט סבור שיש חשיבות רבה למסמך שהעד חמי טוען שהוא המסמך המקורי ושלגרוסו נ/חמי'1 הוא זיוף של אותו מסמך מקורי ומכיוון שהמסמך המקורי לא הוגש כראיה מוצע לתובעת לשקול לבקש מחיקת התובענה ולהגישה בעתיד באופן תקין בשים לב שזו פעם שניה שבית המשפט נאלץ לעצור את הדיון עקב אי הגשת ראיות מהותיות.
2. התובעת תגיש בקשה מתאימה לצרף את הראיה כשהיא מביאה בחשבון שגם אם בית המשפט ייעתר, יהיה עליו להביא בחשבון טרחה שתיגרם לנתבעת עקב כך והמשך הדיון יהיה במועד אחר.
3. הצדדים ינסו להגיע להסכמה לפיה בית המשפט יוסמך לפסוק על דרך הפשרה ללא הנמקה בסדר גודל שונה מהותית מסכום התביעה הנוכחי.
4. התובעת תודיע לבית המשפט שהיא מעוניינת להמשיך לפי המצב כעת."

74. התובעת הודיעה כי מבקשת לתקן ראיותיה ולכן בימ"ש קצב לה פרק זמן להגיש בקשה מתאימה.

75. ביום 5.6.19, לאחר שהתובעת הגישה בקשה לתקן ראיותיה, בימ"ש דחה אותה ובהחלטה נוספת חייב אותה לשלם לנתבעת הוצאות בסך של 3,500 ₪.

76. העדה צפי, אחותו של אורי, העידה בעמוד 48 משורה 1 כי לאחר שהשאירה בדף הנחיתה פרטיה התקשרו אליה ממכללות מתחרות:

"ת: אוקיי. אז אני אחדד ואני אומר שאת הנתונים האלה השארתי לפני כמעט 4 שנים מה שאני זוכרת בבוודאות זה ששאלו אותי גם בשיחות איפה אני מתגוררת והוא שאל אותי יש לי את המייל שלך אז אני גם זוכרת שהיה מייל,

כב' הש' הדר: רגע, לאט לאט,

עו"ד ז'הבי: מדוע את לא עונה למה שאני שואל?

כב' הש' הדר: רגע שנייה אדוני לא הבנתי את התשובה של הגברת, מי שאל אותך?

העדה, גב' צפי: אותם מכללות שחזרו אלי, חזרו אלי מכללות נוספות."

ראה גם בעמוד 49 משורה 2:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

ת: כמו? לא, אני זוכרת שנתתי, לא, רק מצד שמאל בעמודה, נכנסתי דרך to study בעמודה שהייתה לבית ליאור עוד שמת לי לב שרשום יחזור אליך נציג מבית ליאור, נתתי את פרטי, את הטלפון, את השם שלי, את המייל שלי ואת עיר המגורים שלי ולא רשמתי מלל נוסף שם.
ש: אוקיי. לא רשמת מלל נוסף שם. עכשיו איך הגעת לאותו עמוד? תסבירי לי בבקשה את התהליך.

ת: אני,

ש: אחיך אמר לך תיכנסי ומה עשית?

ת: טוב, אז אורי היה איתי בשיחת טלפון וזה היה בסוף דצמבר ב-26 לפי הפניה שראיתי ממכם שאני פניתי,

כב' הש' הדר: סליחה, אורי זה מי?

העדה, גב' צפי: אורי זה אח שלי, אחי,

עו"ד זהבי: (מדברים ביחד).

כב' הש' הדר: אחיך?

העדה, גב' צפי: הוא גם אח שלי, כן. אני חיפשתי בגוגל בית ליאור ובתוצאות יצא לי בשורות הראשונות בית ליאור מקף to study לחצתי על זה ואיך שלחצתי נכנסתי לדף הנחיתה של בית ליאור, "...

העדה, גב' צפי: לחצתי על זה ואז נכנסתי לדף הנחיתה של בית ליאור כמובן שהסתכלתי טוב טוב לראות שאכן זו העמודה ומצד ימין היה את הלוגו של בית ליאור ובאמצע זה התמונה,

כב' הש' הדר: רגע אבל לאן הגעת? לאתר to study של הנתבעת?

העדה, גב' צפי: דרך to study מצד ימין היה המילה to study אבל הדף עצמו הוא דף של בית ליאור. מצד שמאל רשמתי את פרטי בעמודה של צד שמאל רשמתי את פרטי והסתכלתי כמובן שהלוגו של בית ליאור נמצא כי זה היה מאוד חשוב הסתכלתי בית ליאור, הסתכלתי על התמונה שמלווה אותם כעשור מאז פתיחת העסק שלהם,"

ובעמוד 51 משורה 5:

"העדה, גב' צפי: אני מצטערת אני לא יודעת את הפרוצדורות ואני לא יודעת איך להתנהל אז אני מתנצלת אם אני ככה לא כל כך מבינה אני מה שצריך להגיד תגידו אני רק רציתי לענות על משהו שהוא שאל אותי בקטנה בקטן שאני ביקשתי קורס שנקרא ABA וחזרה אלי בחורה בשם אנה מ- to study והיא כבר ידעה מה אני רוצה. מאיפה הגיע קאוצינג' ומאיפה הגיע כל הדברים מעבר אין לי מושג, אני כתבתי ABA

עו"ד זהבי: מה הקורס שביקשת?

העדה, גב' צפי: הקורס, ABA וזה גם כתוב אני יכולה להפנות אותך יש לך את זה פה בתצהיר שאנה כתבה אני הבנתי שאת רוצה את ABA זאת אומרת שמהפרטים,

כב' הש' הדר: רגע היא חוזרת אליך בכתב או בשיחה?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

העדה, גב' צפי: לא, היא חזרה אלי בשיחה ואני לא עניתי ואז חזרתי, עו"ד זהבי: (מדברים ביחד).

כב' הש' הדר: רגע אדוני אתה מפריע לי לשמוע את העדה. כן גברתי. העדה, גב' צפי: היא חזרה אלי בטלפון ולא עניתי, חזרתי ואמרתי שלום לאן הגעתי? ואז היא אמרה לי שלום זו אנה מ- to study את השארת לנו פרטים, את יכולה לתת לי את מספר הטלפון שלך, היא הקישה את מספר הטלפון שלי ואז עלו בפניה הפרטים,"

77. כאן המקום לציין, שהעדה לא צרפה לתצהירה צילום דפי הנחיתה לאחר שמילאה לגרסתה פרטיה. בעמוד 50 בשורה 10 ענתה לתמיהה בעניין זה שלא חשבה על זה.

78. כתוצאה מכך נוצר קושי שכן למרות טענת העדה שביקשה פרטים לגבי שיטת ABA בתמלילים לא נמצא תיעוד בכתב לכך.

79. לנוכח המחדל לתעד צילום דף הנחיתה לאחר מילוי, בימ"ש שאל העדה בעמוד 56 איך הוא יכול לדעת שבהיעדר צילום של המסכים אחרי שהעדה הקלידה את הפרטים ב- to study, באותו זמן התובעת לא פרסמה אצל אחרים והטלפונים האלה לא הגיעו ממקורות אחרים? והעדה ענתה על כך משורה 20:

"העדה, גב' צפי: אני וידאתי את זה מספר פעמים,

כב' הש' הדר: מה וידאת?

העדה, גב' צפי: לא, שנכנסתי לאתר אז ידעתי בדיוק לאן אני נכנסת,

כב' הש' הדר: את רוצה שאני אחזור על השאלה?

העדה, גב' צפי: כן.

כב' הש' הדר: אולי את לא מרוכזת.

העדה, גב' צפי: יכול להיות.

כב' הש' הדר: האם אתם פרסמתם באותה תקופה במקומות נוספים ויכול להיות שהפניות היו בעקבות הפרסומים האחרים ולא בעקבות to study?

העדה, גב' צפי: לא, לא זכור ולא, אני לא מתעסקת גם עם דברים כאילו של לחפש פרסומים ודברים, לא, מעולם לא פניתי,"

ובעמוד 57 משורה 22:

"ש: אני שואל בראיות. גברתי, על סמך המסמכים שצירפת, על סמך הדברים האלה שצירפת איך אני יודע שלא השארת פרטים בעמוד כללי? זאת השאלה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

ת: אוקיי. כי אני יודעת איך נכנסתי לעמוד ואני יודעת איך היה נראה עמוד הנחיתה ואני ראיתי שכתוב לי אני אסביר לך to study למעלה ואני ראיתי שכתוב מצד שמאל בפירוש נציג של בית ליאור יחזור אליך עם הפרטים שלי.

ש: יש לך זיכרון נורא חזק.

כב' הש' הדר: מישהו הדריך אותך לעשות את הבדיקה הזאת?

העדה, גב' צפי: הוא לא הדריך אותי אבל אני הייתי ביחד עם אחי בשיחת טלפון ברגע שעשיתי את זה.

80. בניגוד לטענת הנתבעת בסעיף 47 לסיכומיה, בימ"ש מוצא משמעות בעדות צפי, על אף המחדלים באופן תיעוד התנהלות הנתבעת והאמין לה כי אכן פעלה כפי שהעידה. כאמור לעיל, המומחית קבעה כי הנתבעת לא הסירה באופן מוחלט תכני התובעת, עובד הנתבעת יונתן אישר זאת ובימ"ש קבע כי גיא לא ביצע פעולת ההסרה כנדרש גם מדפים פנימיים.

81. לכן, מרגע שבימ"ש קבע כי הנתבעת כשלה בהסרה מלאה של תכני התובעת מאתרה, בימ"ש מקבל טענת התובעת, על אף הפגמים בהצגת התשתית העובדתית, שבמספר מקרים בהם הושארו פרטים בדף הנחיתה של התובעת באתר הנתבעת, ענו לפניות אלה, נציגי הנתבעת שהפנו למתחרי התובעת, או נציגי מתחרי התובעת, כמתועד בחלק מהתמלילים, כלהלן:

- שיחה שקיימה צפי ביום 27.12.16 עם נציגת מכללת לוינסקי לאחר שצפי השאירה הודעה בדף הנחיתה של התובעת באתר הנתבעת בעניין קורס אוטיזם.
- שיחה שקיימה צפי ביום 26.12.16 עם אנה, נציגת הנתבעת לאחר שצפי התעניינה בקורס תרפיה, ילדים אוטיזם. אנה מציעה לה קורס דומה ל ABA ומפנה אותה ל"מרכז שי", ל"מכללת לוינסקי" ול"טכניון".
- שיחה שקיימה צפי ביום 27.12.16 עם עופר זאב מ"מרכז שי" לאחר שצפי התעניינה בטיפול בילדים אוטיסטים. הנציג מסכם עמה שישלח אליה פרטי קורסים בנושא.
- שיחה שקיימה צפי ביום 26.12.16 עם נציג "יורם מלימודים" לאחר שצפי התעניינה בטיפול בילדים אוטיסטים. הנציג מציע לה קורסים שאינם נוגעים לנושא בו התעניינה.
- שיחה שקיימה צפי ביום 1.1.17 עם נציגת ה"טכניון" לאחר שהתעניינה בקאוצ'ינג. צפי ביקשה קורס בעניין אוטיזם והוצע לה קורס בתחום הפרעות קשב וריכוז.

82. כאמור לעיל, התובעת הגישה באיחור תצהיר של החוקר חמי שבו ציין בסעיף 3 כי השאיר פרטים בקישור לדף פנימי באתר הנתבעת. אורי הצהיר בסעיף 17 לתצהירו שאותו קישור הינו "דף הנחיתה" של התובעת אשר "מצוי" באתר הנתבעת. הקישור המוזכר בתצהיר לא מופיע בממצאי המומחית מטעם בימ"ש כקישור שתועד בארכיב. גם מועדי השיחות המדויקים לא מופיעים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

בתצהיר או בתמלילים אליהם מפנה ולכן לא נבדק ע"י המומחית תיעוד הדף הפנימי במועד קיום השיחה.

83. לתצהיר החוקר צורפו, בין היתר, התמלילים שלהלן:

שיחה שקיים החוקר כאשר הוא מזדהה כ"דוד" באפריל 2018 עם נציגת הנתבעת בת אל. הנציגה מאשרת שדוד השאיר פרטים לגבי שיטת ABA ומפנה אותו ל"מרכז שי".

84. גיא נשאל על התנהלות זו בעמוד 116 וענה בשורה 22:

"ת: אני לא יודע מי מתקשר למי אבל דוד אומר לה שלום לך והיא אומרת מדברת בת אל מפורטל הלימודים to study כלומר היא עונה לו באופן כללי ולא באופן ספציפי לכלום ואז הוא שואל אותה מאיזה פורטל את? זאת אומרת שיכול להיות שהוא התעניין בפורטלים אחרים, יכול להיות שהוא השאיר פניות בפורטלים אחרים שלנו אין שום קשר איתם?

כב' הש' הדר: לא הבנתי אז אם הוא השאיר,

העד, מר יקר: אם, אם,

כב' הש' הדר: רק שנייה, אם הוא השאיר בפורטלים אחרים אז איך בת אל חוזרת אליו?

העד, מר יקר: לא, יכול להיות שהוא השאיר שמה פניה שהוא חושב שהוא השאיר אצלנו.

כב' הש' הדר: אז בת אל חוזרת אליו? טוב, שאלה הבאה.

העד, מר יקר: יכול להיות שהוא השאיר אצלנו בדף אחר. אם הייתה התייחסות לדף ספציפי הייתי אומר אוקיי מעניין ללמוד,"

85. שיחה שקיים החוקר כאשר הוא מזדהה כ"דוד" באפריל 2018 עם מנהל "מרכז שי" מר עופר זאבי. מר זאבי מאשר שקיבל הפניה אל "דוד" מהנתבעת בקשר לשיטת ABA ומציע ל"דוד" את שירותי "מרכז שי". הוא מאשר שהם מתחרים של התובעת.

86. שיחה נוספת שקיים "דוד" עם מר זאבי בהמשך לשיחה הקודמת.

87. שיחה שקיים החוקר כאשר הוא מזדהה כ"אלי" באפריל 2018 עם נציגת הנתבעת בת אל. הנציגה מאשרת ש"רואה שהתעניינת במכון שנקרא בית ליאור" ואומרת לו שהנתבעת אינה עובדת עם התובעת ומסבירה ש"עבדנו איתם בעבר זה הגיע אלינו... זאת אומרת לא באמת שלחת את זה אליהם, שלחת את זה אלי... בת אל מציעה ל"אלי" את שירותי "מרכז שי". כש"אלי" שואל אותה אם ההודעות של התובעת מגיעות אל הנתבעת היא עונה בעמוד 3 בשורה 11 "כן, כי הם רק דרך הפורטל שלנו, שאתה שולח את זה דרך הפרונט של טו סטדי, כן". "אלי" שואל אותה מדוע הנתבעת לא מסירה הפרסום ועל כך עונה בשורה 16 "זה לא רק אנחנו הם גם צריכים לעשות את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

זה יחד איתנו". תשובה זו אינה נכונה אך יאמר לזכות הנתבעת שהנציגה אומרת בשיחה שלא רוצה ללחוץ על "אלי" בעניין "מרכז שי" ומודה שהתובעת "באמת טובים" וממליצה ל"אלי" "תנסה למצוא אותם, כי הם באמת גם טובים".

88. גיא נשאל בעניין תוכן שיחה זו בעמוד 115 ותשובתו בשורה 8 הייתה "מה השאלה?". תשובה זו, כפי שכבר נקבע לגבי תשובות נוספות שלו, היא חלק משרשרת תשובות מיתממות של גיא, במקרה הטוב.

89. יתר התמלילים שצורפו לתצהיר מר חמי מתעדים לפי תצהירו שיחות של חוקרים מטעמו שלא העידו לפני בימ"ש כגון ענת ואחרים שמר חמי, בחקירתו כלל לא ידע מי הם.

90. במהלך חקירת גיא נטען במפתיע ע"י ב"כ התובעת בעמוד 111 בשורה 25 שעל אף שעל התמליל כתוב אפריל, השיחה התקיימה בפועל ביום 14.5.17 וכי מדובר בטעות הדפסה.

91. כאמור לעיל, כשנחקר אורי התברר שאחד התמלילים שצורף לתצהיר מר חמי הוא תיעוד שיחה שערך מר יהב בשם "מאיר", זאת למרות שתצהיר מר חמי נוגע לשיחות שהוא וחוקרת מטעמו ערכו. התמליל כפי שהסביר מר יהב בחקירתו נוגע להשארת פרטים בדף נחיתה של חברה אחרת באתר הנתבעת, היא "קונספט אקדמי" שנועה מהנתבעת מאשרת בשיחה ש"עבדנו איתם לא מזמן אבל לצערי כבר לא עובד איתם יותר".

92. כמו כן, צורף לתצהיר מר חמי תמליל שיחה שקיים אורי עם יונתן מהנתבעת בחודש אפריל 2018.

93. למרות הפגמים הרבים בראיות התובעת, התמלילים, שחלקים מהם צוטטו לעיל, ובעיקר שיחות שקיימה צפי, מבססים טענת התובעת כי עובדי הנתבעת הפנו מי שחיפש את התובעת ושיטת ABA למתחרי התובעת.

94. בעמוד 96 בשורה, גיא נשאל אם עובדיו הסבו תשומת ליבו שהם מקבלים פניות ממי שמבקשים ליהנות משירותי התובעת.

"כב' הש' הדר: האנשים שלך לא אמרו לך תשמע, יש בעיה אנשים מתקשרים אלינו לחפש את בית ליאור, העניין הזה לא צף באוזנייך? העד, מר יקר: לא."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

95. בשים לב שמי מנציגי הנתבעת שהוקלטו לא העיד, בימ"ש דוחה גרסת גיא כי לא ידע כביכול שפונים אל נציגי הנתבעת מי שמחפשים התובעת.

האם הנתבעת פעלה בתום לב ?

96. הנתבעת טענה שהסירה הפרסומים ושהתובעת ידעה שה"מיני סייט" שלה נשאר באתר. בימ"ש דחה טענות אלה. עולה השאלה אם מדובר ברשלנות או בכוונת מכוון. אורי עימת גיא בשיחתם (נספח ו' לתצהיר אורי) בעמוד 7 עם הטענה שלא ביצע הסרה מלאה "בשביל .. לשמור את המקומות שלך בגוגל" וכדי להשתמש במי שחיפש התובעת כדי להפנות אותו ללקוח אחר של הנתבעת.

97. בימ"ש לא מצא בתשובת גיא משורה 13 מענה מניח הדעת. אורי מקשה בעמוד 10 על הניסיון של גיא לתרץ המצב ב"דף אינדקס" ומעמת אותו עם הקושי בגרסתו לגבי חיפוש פעילות ולא שם של מוסד, לפיו, לפי ההקלטות, החיפושים בגוגל היו לפי שם התובעת ולא לפי פעילות. ראו גם בעמוד 16 משורה ובעמוד 23 משורה 216.

98. גיא טען בשיחה בעמוד 11 ש"זאת לא שיטת העבודה שלנו", שהוא "איש מאד הגון" ובעמוד 26 כי לא פעל בזדון וכי "להסיר זה לא להפעיל מבחינתי ו... ובסדר, יכול להיות שזאת נקודה למחשבה שאנחנו צריכים לתת עליה את הדעת". אולם, בהעדר מענה מניח הדעת להשארת גישה לתוכן התובעת באתר הנתבעת, כאשר הנתבעת ערה לכך שהיא לא הסירה לחלוטין התוכן של התובעת, יש להביא בחשבון שיש לה שתי אפשרויות ליהנות מכך. נפח פעילות בגוגל ומאגר לקוחות שמחפשים התובעת ובאמצעותם מכירת יותר לידים ללקוחותיה.

99. בעניין נפח פעילות וחשיבות כמות דפי נחיתה באתר לבעלי ביחס לגוגל, גיא נשאל בעמוד 123 ולא שלל ש"הוא נחשב" יותר ככל שיש לו יותר דפי נחיתה, אם כי טען שחשובה גם איכות הדפים. לאחר מכן, טען שהשאיר דפים ריקים ולא איכותיים. אולם, כבר נקבע כי טענה זו אינה נכונה.

100. המומחה מטעם הנתבעת, מר גונן, נשאל בעמוד 41 בשורה 6 לגבי המניע האפשרי לא להסיר דפים מהאתר :

ש: "מדוע נהוג לא להסיר דפים ?

ת: זה פוגע בקידום בדרך כלל.

ש: כלומר, חברה שיש לה כמה שיותר דפים גם אם לא הסרת אותם, זה מאוד מסייע לאתר החברה? תאשר לי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

ת: 'מאוד מסייע' אני לא יודע, זה חלק מהנהלים של סי או שגוגל ממליצים. אני אתן דוגמה, תראה סחר אלקטרוני, ברגע שיש להם מוצר שהוא אווט אוף סטוק, הם לא מסירים אותו מהאתר, הם מסירים כמו שבאתר הזה את כל הקישורים מהאתר, אבל עדיין הדף נשאר, פשוט רשום אווט אוף סטוק."

101. בעמוד 47 משורה 23 גם העד מטעם הנתבעת מר דוד אישר חשיבות קידום האתר במנוע החיפוש של גוגל:

ת: סבירה, אני לא מנסה לומר שהיא לא גבוהה, ברמה טובה מאוד. הוא מקודם יפה בגוגל."

102. בעניין חשיבות היקף פעילות באתר וקידומו, ראה גם פסק הדין בתא 16-09-31010 עקל נ' קליין (פורסם בבנו).

103. לכן, המסקנה המתיישבת עם התנהלות הנתבעת היא שהיא ביצעה הסרה חלקית בכוונת מכוון ולא בתום לב.

104. הנתבעת הפנתה לנוהל שיחה לעובדיה שצורף כנספח ג' לתצהיר גיא. בסעיף 4 לנוהל יש התייחסות לפונה שמתעניין ב"מוסד שחור" (לא פעיל בפורטל) ומציין שיש להפנות למוסד שמחפש הפונה.

105. אולם, הנוהל מעלה מספר קשיים.

ראשית, בעמוד 110 גיא אישר שאין על הנוהל תאריך.

שנית, לפי התמלילים, לא כך נהגו נציגי הנתבעת. מי מהנציגים לא התייצב כדי להיחקר בעניין זה.

שלישית, הנוהל מניח שהנציגים יקבו שיחות ממי שאינו פעיל בפורטל שעה שאם הנתבעת מנתקת הגישה ללקוחות לשעבר, לא אמורה להתקבל פניה.

גיא נשאל על כך בעמוד 120 שורה 24:

"עו"ד ברזיק: תודה. זאת התשובה שלך. אני מפנה אותך לסעיף 15 לתצהיר שלך פעם נוספת. יודגש כי ההנחיה שלי לעובדי הנתבעת הם למסור למתעניינים מידע אודות המוסד הלימודים בו הם מתעניינים. במקרים בהם הנתבעת לא עובדת עם מוסד כל שהוא יש לציין זאת, מדוע מלכתחילה יש את הסעיף הזה איך ניתן להגיע לאתר to study ממוסד שהנתבעת לא עובדת איתם?

ת: לא ניתן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

- ש: לא ניתן.
ת: לא ניתן.
ש: אז סתם כתבת את זה?
ת: לא סתם כתבתי את זה.
ש: אז למה הנחת את הנציגים שלך לדבר עם מוסדות לא פעילים?
ת: לא, זה לא מה שהנחתי, הנחתי, יודגש ההנחיה שלי לעובדי הנתבעת היא למסור למתעניינים מידע אודות המוסד הלימודים בו הם מתעניינים. במקרים בהם הנתבעת לא עובדת עם מוסד כל שהוא יש לציין זאת. אם השאיר פרטים בדף הבית, בדף פיין לימודים, בדף קטגוריה, אוקיי? והוא שואל אותי עכשיו באופן ספציפי על מוסד לימודים שאני לא עובד איתו אני אומר אני לא עובד איתו תתקשר אליו תשאל אותו."

התשובה אינה מתיישבת עם ההיגיון.

106. בימ"ש מביא בחשבון שאורי הבטיח לגיא בעמוד 13 לתמליל שיחתם כי לא יכלול השיחה בראיותיו. אולם, ממילא תוכן השיחה, ככל שגיא היה שולל את המניע המיוחס לו, היה רק מסייע לנתבעת ולא מזיק לה. מכאן שגם אם בימ"ש יתעלם מתוכן השיחה, אין בכך כדי לסייע לנתבעת להוכיח שלא נהנתה מההסרה החלקית.

107. לכן, גם אם בימ"ש לא השתכנע כי הנהל יצור בדיעבד ע"י הנתבעת כדי להתגונן בתביעה זו, כטענת התובעת, אין בעצם הגשתו כדי לסייע לנתבעת לגבי טענת התובעת כי הפנתה הפונים לתובעת למתחרה.

הטענה של הנתבעת שעל התובעת היה לוודא שההסרה בוצעה

108. בימ"ש לא מקבל טענת הנתבעת שעל התובעת היה לוודא שההסרה בוצעה מרגע שאין מחלוקת שההתקשרות הסתיימה. נוסף לכך, הנתבעת טוענת כי הסירה הגישה.

הטענה של הנתבעת שהתובעת לא הציגה את ההסכם עליו מסתמכת

109. הנתבעת טענה שהתובעת חדלה בכך שלא הציגה הסכם ההתקשרות עליו התבססה לעניין חובת הנתבעת למחוק המידע מהאתר. מחקירת אורי בעמוד 80 עלה שהתובעת לא שמרה ההסכם. תחת לבקש עותק של ההסכם הציגה הסכם חלקי שהדפיסה בשנת 2017. אולם, כאמור לעיל, התובעת הציגה התכתבות עם הנתבעת עובר לחתימת ההסכם בשנת 2013 שמבססת הטענה להתחייבות הנתבעת להסיר המידע ולעניין זה ראה תשובת אורי בעמוד 81 בשורה 30

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

"העד, מר יהב: אני מפנה לפסקה השלישית אם זאת לפי בקשתך הוספתי סעיף מיוחד בחוזה שמתייחס למחוק את התכנים לחלוטין ברגע שתבחרו להפסיק את החוזה. רשמה את זה נציגה שלכם."

שיהוי רב בפניית התובעת לנתבעת לאחר גילוי ההפרה

110. אורי העיד בעמוד 66 משורה 28 שהתובעת גילתה שההסרה לא בוצעה בחודשים מרץ, אפריל 2017. אולם, גרסה זאת נוגדת עדות אחרת, צפי שהעידה שביצעה השיחות עם נציגי מכללות בדצמבר 2016.

111. כאשר אורי עומת עם הסתירה, בעמוד 67 משורה 9 חזר בו ותיקן גרסתו: "העד, מר יהב: אוקיי. בוא נדייק שעברו 3 וחצי שנים. מה שאחותי אמרה היא אמת לאמיתה, אני הנחתי אותה ואני ביקשתי שהיא תעשה את הפעולה כפי שהיא עשתה ואכן זה היה בסוף דצמבר 2016 התהליך אל מול עורך הדין התחיל באפריל הבדיקה אכן נערכה בסוף דצמבר 2016 אגב על אין זה מחלוקת כי אתם נתתם את הפנייה שלכם."

112. בעמוד 70 בשורה 2 אורי אישר שהפניה לעורך דין הייתה בחודש ינואר. בשורה 15 הסביר ההשתלשלות:

"העד, מר יהב: קודם כל אם תראה רשום היי ניר ככל שידוע לי תומר לא הפנה את שמו וזה בכלל לא מופנה אלי, הדבר הזה התחוויר לי בסוף דצמבר, הפעולה הראשונה שעשיתי זה בדיקה באמצעות אחותי שעמדה פה והעידה. לאחר מכן שקלתי את צעדי ולבדקתי מה עלי לעשות ופניתי לעורך דין ששמו ניר ומצאתי שהוא לא מתאים. לאחר חודש חודשיים פניתי שוב לתומר וזה התהליך כפי שהיה (לא ברור)."

113. אורי נשאל מדוע לא פנה מיד בחודש דצמבר לתובעת והעמיד אותה על כך שגילה כי לא הסירה הגישה ועל כך ענה בעמוד 72 בשורה 11:

"העד, מר יהב: התשובה היא שסיום ההתקשרות היו בטונים צורמים, אני לא צירפתי את ההתכתבות בין גיא מנכל החברה שבו הוא אומר לי למה אתה מעניש אותי, זה עונש, למה אתה מתנהג ככה וכל מיני כאלה, לא מתפקידי להעלות את מחדליהם מה גם שעשיתי בדיקה מדגמית וגיליתי שזאת שיטת העבודה, אין פה טעות שקרה לבית ליאור, זאת שיטת העבודה ואם יורשה לי אני מפנה,"

וראה בעמוד 72 משורה 1:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

ש" : מחודש אפריל 2018 ואני מזכיר לך את לוחות הזמנים, גילית באוקטובר, דצמבר 16 פנית לעורך דין לראשונה בינואר 17 ואתה עושה שיחה ראשונה עם מנהל השיווק של to study באפריל 2018. למה?

ת: האם תפקידי לחשוף מחדלים של החברה? אני התקשרתי והשיחה הזאת מאוד תומכת בגרסתי והיא מראה שאני דיברתי עם מנהל השיווק בשם יונתן שאישר באוזניי ועשינו את זה מחשב מול מחשב, הוא מול מחשב ואני מול מחשב וביקשתי ממנו בוא תעלה בבקשה בית ליאור בגוגל והוא אישר באוזניי שהוא רואה את דף הנחיתה שלי בעיניו באפריל 2018.

114. כאן המקום לציין שגיא מעמת את אורי בעמוד 30 לתמליל השיחה ביניהם, אותה צרפה התובעת לראיותיה, בשאלה, מדוע לא פנה אליו. אורי העלה בתשובתו גרסה לפיה פנה אל גיא אך גיא דרש ממנו לדבר עם בעלי התובעת שעה שאורי הציג עצמו בהסכם כמנהל השיווק.

115. מכאן עולה שלאורי היו גרסאות שונות בעניין השיהוי ובימ"ש קובע כי אין לתובעת מענה ענייני למחדל השיהוי.

116. נוסף לכך, עלה סימן שאלה לגבי מועד השיחה עם מנהל השיווק של הנתבעת. זאת מכיוון שהתובעת טענה בכתב התביעה כי עם הגשת התביעה בחודש נובמבר 2018 שונה העמוד ואילו אורי העיד שהשיחה עם מנהל השיווק התקיימה באפריל 2018.

לכן, על בימ"ש להביא בחשבון לעניין טענה לנזק שהשיהוי בפנייה לנתבעת גרם לכשעצמו להתעצמות הנזק, ככל שנגרם נזק.

117. כאן המקום לציין שהשיהוי שנגוע בחוסר תום לב אינו הפעולה היחידה שגם התובעת חטאה בו בחוסר תום לב. לעניין זה ראה התחייבותו של אורי כי לא יעשה שימוש בשיחה עם גיא כראיה, התחייבות שהופרה באופן בוטה.

הטענה לגזל סוד מסחרי

118. להלן תוכן סעיפים נוגעים לעניין הטענה של התובעת לגזל סוד מסחרי מחוק עוולות מסחריות:

“פרק ב': גזל סוד מסחרי

5. בפרק זה –

”בעלים” - לרבות מי שסוד מסחרי נמצא בשליטתו כדין;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

"סוד מסחרי", "סוד" - מידע עסקי, מכל סוג, שאינו נחלת הרבים ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, אשר סודיותו מקנה לבעליו יתרון עסקי על פני מתחריו, ובלבד שבעליו נוקט אמצעים סבירים לשמור על סודיותו;
"שימוש" - לרבות על ידי העברה לאחר.

6. (א) לא יגזול אדם סוד מסחרי של אחר.

(ב) גזל סוד מסחרי הוא אחד מאלה:

- (1) נטילת סוד מסחרי ללא הסכמת בעליו באמצעים פסולים, או שימוש בסוד על ידי הנוטל; לענין זה אין נפקא מינה אם הסוד ניטל מבעליו או מאדם אחר אשר הסוד המסחרי נמצא בידיעתו;
- (2) שימוש בסוד מסחרי ללא הסכמת בעליו כאשר השימוש הוא בניגוד לחיוב חוזי או לחובת אמון, המוטלים על המשתמש כלפי בעל הסוד;

10. חזקה על הנתבע כי השתמש בסוד המסחרי שבעלות התובע, אם התקיימו שניים אלה:

(1) הסוד המסחרי הגיע לידיעתו של הנתבע או שהיתה לו גישה אליו;

(2) המידע שבו משתמש הנתבע דומה דמיון מהותי למידע נושא הסוד המסחרי.

119. בעמוד 64 משורה 14, אורי נשאל מהן הראיות לגזל סוד מסחרי ?

"העד, מר יהב: סודות מסחריים אין להם מקום באתר אינטרנט גלוי התשובה היא לא.

ש: התשובה היא לא. מעבר לסודות המסחריים שהסכמנו שלא הועברו העברת גם תמונות, נכון?

ת: אמת.

ש: וכתבת גם חומרים רבים, נכון?

ת: נכון.

ש: עכשיו התמונות והחומרים הרבים פורסמו באתר נכון?

ת: נכון.

ש: ואני חוזר שוב הפעם על השאלה רק על מנת לחדד ולהזכיר לך את כתב התביעה, אתה טוען בתביעה, אוקיי?

ת: כן.

ש: ואני אפנה אותך לסעיף הרלוונטי בתביעה, בסעיף 20 לתביעה אתה טוען שיש לך גזל של סוד מסחרי, גזלו לך סוד מסחרי משעה שלא העברת על פי עדותך סוד מסחרי אלא העברת דברים אחרים שאולי הם מוגנים בחוקים אחרים אבל אנחנו התכנסנו לחוק מסוים,

ת: כן.

ש: זה גזל סוד מסחרי,

ת: כן.

ש: אז אם לא עבר סוד מסחרי איך הם גזלו לך אותו?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

ת: אני לא אמרתי שלא העברתי סוד מסחרי, אני אמרתי שלא מופיע באתר, אוקיי? מה שכן הועבר שלא דרך האתר ולא לעיני כל זה שיחת שיווק שאני עברתי אני לא זוכר את שמה של הנציגה אבל שבה אני עצם ספירתי את הקרביים של העסק, מי הם הלקוחות שלי, איך אני משיג אותם, כי היינו באותו צד ורציתי שהם ייצרו לנו לידיים, איך, מה לצורך הדוגמה שהם רק נשים,

כב' הש' הדר: הבנתי אז אין,

העד, מר יהב: שאלו הגילאים שלהם.

כב' הש' הדר: אדוני הבנתי. אז איך אתה מוכיח לפני שעשית, שהם סליחה הנתבעת היא עשתה שימוש במידע הזה אחרי סיום ההתקשרות?

העד, מר יהב: פשוט מאוד,

כב' הש' הדר: כן.

העד, מר יהב: זה סלע המחלוקת. אחרי סיום ההתקשרות דף הנחיתה והפרטים שלי המשיכו להישאר בגוגל.

כב' הש' הדר: אז זה הראיה?

העד, מר יהב: הם המשיכו להישאר בגוגל וברגע שהגיעו אליהם אנשים מגוגל שחיפשו אותי הם נתנו את המתחרים שלנו הם פשוט פיצלו את זה,

כב' הש' הדר: אבל איך זה קשור לצורת ההתקשרות, הדרך שבה אתה משיג לקוחות, איך כל זה קשור?

העד, מר יהב: שהיה להם יותר קל להביא, לצורך העניין אם הם עושים קמפיין פרסומי בגוגל אז הם יודעים שהם צריכים להפנות אותו רק לנשים לצורך העניין בגילאים,

כב' הש' הדר: מה? עוד הפעם. עוד הפעם.

עו"ד ברזיק: לאט לאט.

העד, מר יהב: הם יודעים שהם צריכים להפנות אותו רק לנשים או לפייסבוק.

כב' הש' הדר: מה לנשים? לא הבנתי.

העד, מר יהב: הקהל יעד שלנו,

כב' הש' הדר: כן.

העד, מר יהב: בקורסים שלנו הם נשים גילאי 35, 55,

120. הגרסה שמסר אורי לראשונה בחקירתו לגבי הסוד הטמון ב"קהל היעד" של התובעת לא הופיעה בסעיף 20 לכתב התביעה ומבוססת על הנחות והשערות.

121. לכן, אין מקום לקבל הטענה בסעיף 17.1 לסיכומי התובעת כי "ידוע כי דפי הנחיתה וקידומם מופנה באופן ספיציפי לאוכלוסיות ספציפיות".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

122. אולם, טענה שלא נטענה במפורש, אך הוכחה, היא כי הסוד המסחרי הוא שמות הלקוחות שמתעניינים בשירותי התובעת שהגיעו לידיעת הנתבעת לאחר תום ההתקשרות והועברו למתחרה של התובעת "מרכז שי".

123. לפי סעיף 13 לחוק עוולות מסחריות, בימ"ש רשאי לקבוע פיצוי ללא הוכחת נזק עד סך של 100,000 ₪. בימ"ש יידרש לגובה הפיצוי בהמשך.

הטענה של התובעת בסיכומיה לעוולות של גניבת עין ותיאור כוזב

124. בסיכומי התובעת, היא העלתה לראשונה טענה לגניבת עין ותיאור כוזב שלא בא זכרן בכתב התביעה.

125. בכתב התביעה, התובעת טענה בסעיף 15 להפרת זכויותיה לפי חוק עוולות מסחריות, אך הזכירה במפורש רק גזילת סוד מסחרי.

126. נוסף לכך, מהתמלילים שהציגה התובעת עולה שנציגי הנתבעת אישרו בשיחות שהוקלטו שהנתבעת אינה עובדת עם התובעת.

127. אשר על כן, בימ"ש דוחה הטענות שעלו לראשונה בסיכומי התובעת לגניבת עין ותיאור כוזב.

האם קמה עילת תביעה מכוח דיני החוזים ?

128. מסעיף 15 לכתב התביעה עולה לכאורה כי התובעת טוענת שהנתבעת הפרה ההסכם עמה. מן האמור עד כה עולה שהנתבעת הפרה התחייבותה להפסיק לעשות שימוש בקניין התובעת בתם ההתקשרות והפרה התחייבות זו. אולם בהעדר, פיצוי מוסכם, היה על התובעת להוכיח ממדי הנזק שנגרם לה. בימ"ש ידון בהמשך בסוגית ממדי הנזק שנגרם.

האם התובעת ביצעה עוולות של גזל ותרמית ?

129. התובעת טענה בכתב התביעה כי הנתבעת עוולה כלפיה בעוולות גזל ובעוולת תרמית לפי פקודת הנזיקין (נח). להלן דיון בעוולות השונות:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

עוולת הגזל

130. להלן סעיף 52 לפקודה :

"גזל הוא כשהנתבע מעביר שלא כדין לשימוש עצמו מיטלטלין שהזכות להחזיקם היא לתובע, על ידי שהנתבע לוקח אותם, מעכב אותם, משמיד אותם, מוסר אותם לאדם שלישי או שולל אותם מן התובע בדרך אחרת."

131. מכיוון שהנתבעת לא העבירה, לקחה, עיכבה או השמידה מיטלטלין, וממילא התובעת זנחה טענה זאת בסיכומיה, בימ"ש דוחה הטענה לגזל.

עוולת התרמית

132. להלן סעיף 56 לפקודה :

"תרמית היא הצג כוזב של עובדה, בידיעה שהיא כוזבת או באין אמונה באמיתותה או מתוך קלות ראש, כשלא אכפת למציג אם אמת היא או כזב, ובכוונה שהמוטעה על ידי ההיצג יפעל על פיו; אולם אין להגיש תובענה על היצג כאמור, אלא אם היה מכוון להטעות את התובע, אף הטעה אותו, והתובע פעל על פיו וסבל על ידי כך נזק ממון."

133. מכיוון שמנוסח הסעיף עולה כי לא התובעת הוטעתה ופעלה לפי המצג, אלא לקוחות התובעת, וממילא, התובעת זנחה טענה זו בסיכומיה, בימ"ש דוחה הטענה לתרמית.

האם הנתבעת התעשרה שלא כדין ?

134. התובעת טענה כי הנתבעת עוולה כלפיה לפי חוק עשיית עושר הקובע כלהלן :
"1(א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה.

(ב) אחת היא אם באה הזכיה מפעולת הזוכה, מפעולת המזכה או בדרך אחרת."

135. הסעיף מציב שלושה יסודות הדרושים לגיבושה של העילה :

- א. יסוד ההתעשרות.
- ב. השאלה האם ההתעשרות "באה" לזוכה "על חשבון" המזכה.
- ג. ההתעשרות של הזוכה על חשבון המזכה היא "שלא על פי זכות שבדין".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

(רע"א 371/89 ליבוביץ נ' א. את י.אליהו בע"מ, פ"ד מד(2) 309, 321).

136. בפסיקה נקבע כי "במסגרת דיני עשיית עושר ולא במשפט, הוכרה קיומה של עילה המאפשרת לאסור תחרות בלתי הוגנת ולתבוע את הרווחים שהופקו במסגרתה" (ע"א 4437/99 א.ד.י מערכות סטריאו ואזעקות לרכב נ' אפריל טקליין, פ"ד נה(2) 232; גרוסקופף 260-342). "

137. באשר להתעשרות הנתבעת, די בכך שאי הסרת הדפים סייעה לה לשמור על נפח פעילות ומעמד משופר בגוגל. לכך, יש להוסיף שבימ"ש קבע כי האמין לצפי שנציג "מרכז שי" פנה אליה לאחר שהשאירה פרטי התובעת באתר הנתבעת וכי נציגי הנתבעת הציעו לה שירותי "מרכז שי".

138. מכאן שהתובעת הוכיחה כי הנתבעת העבירה ללקוחות שלה פרטי פונים אל התובעת ומן הסתם גבתה עבור העברת הפרטים עמלה, כפי שגבתה מהתובעת עובר לסיום ההתקשרות. בעניין זה, הנטל ליתן הסבר לתוכן השיחה בין צפי ובין נציג "מרכז שי" עבר לכתפי הנתבעת. הנתבעת לא זימנה מנכ"ל "מרכז שי" להבהיר תוכן השיחה, או אופן קבלת פרטיה של צפי.

139. גם אם לא הוכחה טענת התובעת שהמתחרה שלה "מרכז שי" הפסיקה פעילותה לאחר שהתובעת גרמה להפסקת פרסום תכניה אצל הנתבעת, הוכחה הטענה שהנתבעת העבירה פרטי פונים אל התובעת ללקוחות אחרים של הנתבעת.

140. התעשרות הנתבעת, שממדיה, לא הוכחו, לעניין היקף תעבורה באתר וקידום האתר במנוע החיפוש של גוגל וגביית עמלות מלקוחותיה, "באה" לנתבעת "על חשבון" התובעת.

141. התעשרות הנתבעת על חשבון התובעת הייתה שלא על פי זכות שבדין.

142. מכאן שיש לקבוע מה הייתה מידת ההתעשרות.

התובעת לא העמידה ראיות לעניין ממדי הנזק שנגרם לה או מידת התעשרות הנתבעת שלא כדין

143. התובעת לא הגישה חו"ד של כלכלן, או חישוב של כימות הנזק הנטען. בעמוד 83. אורי נשאל בעמוד 83 לעניין בקשת התובעת להשית על הנתבעת עלות "קמפיין" שניהלה התובעת בגוגל בטענה שהתנהלות הנתבעת אילצה אותו לעשות כן. אורי אישר כי גם במועד חקירתו מנהל "קמפיין" בגוגל. לשאלת בימ"ש מדוע אם כן מבקש להשית עלות ה"קמפיין" על הנתבעת ענה בשורה 17: "העד, מר יהב: מה שכוונתי הייתה בסעיף הזה ואני ברשותך רק אקרא את השורה הראשונה, אילצה אותנו לנהל קמפיין ממומן בגוגל עם שם המותג ופה אי ההבנה. שמנהלים קמפיין בגוגל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

צריך להגדיר מילות חיפוש לצורך העניין מי שיחפש קורס בחינוך יכול להיות שיפגוש אותי, ככה את הפרסומת שלי, אוקיי? שהם עשו את מה שהם עשו הם בעצם התחפשו לבית ליאור ובשביל שלא יגיעו אליהם אלי, אליהם במקום אלי מה שעשיתי הכנסתי את מילות החיפוש בית ליאור מה שלא עשיתי לפני כן,

כב' הש' הדר: השאלה היא כזו אם אתה ממשיך לטענת עורך דין זהבי עד היום לעשות את אותו קמפיין אז מה רבותא? מה אתה רוצה?

העד, מר יהב: אני לא עושה את אותו קמפיין, אני עושה קמפיין על,

כב' הש' הדר: שינית?

העד, מר יהב: זה כל הזמן משתנה, זה דינמי, אני עושה קמפיין על מילים משיקות לא על המותג שלי כי מי שמחפש את המותג שלי למה שאני אשלם על פרסומת?

כב' הש' הדר: אבל מבחינת עלויות מה זה משנה?

העד, מר יהב: מבחינת מה, סליחה?

כב' הש' הדר: אם אתה כל הזמן עושה קמפיינים,

העד, מר יהב: כן.

כב' הש' הדר: אז מה זה משנה אם עשית אז קמפיינים או לא, מה זה משנה?

העד, מר יהב: לא, זה משנה.

כב' הש' הדר: אז תסביר לי למה.

העד, מר יהב: כי אם מישהו מחפש בית ליאור בגוגל, אוקיי? הדבר הטבעי הוא שהוא יפול לאתר שלי,

כב' הש' הדר: אדוני יש עלות של קמפיין,

העד, מר יהב: יש עלות של קמפיין,

כב' הש' הדר: רק שנייה, רק שנייה, היא עולה 100 שקל, עשית את זה באופן א' אתמול, היום אתה עושה את זה באופן ב', מחר אתה עושה את זה באופן ג', העלות היא אותה עלות.

העד, מר יהב: לא מדויק.

כב' הש' הדר: אז למה לא כתבת את זה בתצהיר? למה לא הסברת את זה?

העד, מר יהב: כי זה מורכב להסביר את זה. "

144. תשובת העד לא מקובלת הן מבחינת הגיונה והן מבחינת מחדל התובעת לפרט אותה בחו"ד ולכלל הפחות בתצהיר אורי.

145. אורי נשאל בעמוד 84 מהן הראיות שהגיש לצורך הוכחת נזק בסך של 275,000 ₪ בשים לב שבעמוד 86 לא ענה לשאלה כמה לידים הועברו למתחרים. ועל כך ענה משורה 26:

"ת: הבעיה שלנו בתיק הזה שמה שלא נמצא פה זה משהו שקשה לאמוד אותו ואני אסביר. שאתם עשיתם את מה שאתם עשיתם אתם בעצם הפניתם לקוחות שלי לאחרים אני לא יודע כמה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

לקוחות לא קיבלתי בגלל המחדל הזה, אני לא יכול לעמוד את זה עכשיו בראיות אבל אני יודע שזה נעשה, כשאתם לקחתם את הליד של אחותי ופירסמתם אותו,"

וראה בעמוד 85 בשורה 11 :

"כב' הש' הדר: לא להפריע לי. השאלה שלי משתנה. האמת שהתפלאתי אמרתי אם יש מומחה למה הוא לא אמד את הנזק. אז לא העמדת מומחה שיאמוד את הנזק? העד, מר יחב: מבחינתי עורך הדין שלי המומחה."

146. תשובות אורי אינן מקובלות. על התובעת היה להעמיד חוו"ד של מומחה שיעריך המוניטין לו טענה בסעיף 7 לסיכומיה, הנזק שנגרם, אם נגרם, על יסוד השוואה בין דוחות"ת כספיים, נתוני עמלות ששילמה לנתבעת, נתוני פונים לתובעת מהמרשתת על בסיס חודשי ועונתי, ועוד. תחת זאת, הסתפקה התובעת בהעלאת טענה כללית בעלמא לנזק שהיה עליה להוכיח בסכום עתק בסך של 175,000 ₪.

147. כאמור לעיל, גם אם נגרם נזק, הרי מרגע שהתובעת השתתתה ללא הסבר סביר בטרם פנתה אל הנתבעת, אזי לא רק שלא הקטינה הנזק, היא גרמה במו ידיה להתמשכות הנזק.

148. בעמוד 87 בשורה 26 אורי נשאל האם פנה "לאיזה שהיא חברה שעובדת עם הנתבעת וקיבלת ממנה מידע לגבי לידי שהועברו אליה למרות שהם הושארו לך זאת השאלה. "ת: אני יודע, התשובה היא כן. אני לא שוחחתי עם אף אחד מהחברות אבל כן קיבלנו שיחות במשרד וכתוצאה מזה עלה כל הדבר הזה שהתקשרו אנשים ואמרו רגע אני חיפשתי את בית ליאור למה חזרו אלי ממרכז שי? ואז התחלנו לחקור מאיפה הם באו ואז הבנו את הטעות אז יש לי ידיעה מלקוחות שהרימו אלי טלפון ואמרו לי חיפשנו אתכם וקיבלנו את המתחרים שלהם."

149. מי מהלקוחות של התובעת לא זומן להעיד או להגיש תצהיר וכך גם לגבי לקוחות של הנתבעת שקיבלו כביכול לידים שהושארו עבור התובעת.

150. לכאורה, לנוכח כשל מהותי זה היה מקום לדחות התביעה הנזיקית והתביעה להתעשרות שלא כדין. אולם, בימ"ש מוצא שהתנהלות הנתבעת לקתה בחוסר תום לב, כפי שקבע קודם לכן, שמצדיק בנסיבות העניין להעריך הנזק עקב אובדן לקוחות שביקשו שירותי התובעת והתעשרות הנתבעת מקניינה של התובעת על דרך אומדנה. כמו כן, בימ"ש קבע כי השימוש בשמות הלקוחות של התובעת, הינו סוד מסחרי ולכן ממילא רשאי לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומטרס אינטראקטיב בע"מ

151. לנוכח מחדלה של התובעת להעמיד ראיות נדרשות, והשיהוי הרב עד מועד דרישתה מהנתבעת להפסיק השימוש בקניינה, שהעצים הנזק וההתעשרות, תחת להקטין הנזק, כפי חובתה, בימ"ש מעמיד הסכום הכולל על הסך של 25,000 ₪.

דיון בהוצאות

152. יש פער ניכר בין סכום התביעה ובין הסכום שבימ"ש פסק ודי היה בכך כדי לשלול מהתובעת הוצאות לחלוטין.

153. נוסף לכך ההתנהלות הדיונית של התובעת הייתה רשלנית באופן יוצא דופן כמפורט להלן:

154. התובעת הגישה ראיותיה באופן לקוי. לכן, בימ"ש נאלץ להידרש לבקשתה להגיש תצהיר של החוקר מטעמה לאחר הגשת הראיות.

155. מרבית תמלילי השיחות שנכללו בראיות התובעת צורפו כאסופה דווקא לתצהיר אורי למרות שהוא לא ניהל רובן, ולאחר מכן צורפו שוב כאסופה לתצהיר מר חמי שהוגש באיחור, למרות שגם הוא לא ניהל מרבית השיחות. גם שיחות שניהלה צפי צורפו לתצהירה כאסופה.

הגשת התמלילים כאסופה גרמה לבזבוז זמן ניכר הן בחקירת צפי והן בחקירת גיא. ראו בעמוד 125 בעת חקירת גיא, שם התובעת אינה יודעת היכן צורף תמליל השיחה עם יונתן. יאמר לזכות ב"כ הנתבעת שנהג בהגינות וסייע לבימ"ש בעניין זה.

התמלילים הוגשו ללא מספור ובימ"ש נאלץ להקדיש זמן לא מבוטל למספור העמודים בעצמו. (ראו הערות בימ"ש בעמוד 75).

בעיצומה של חקירת צפי התברר שהעדה קיבלה אסופה של ניירות, מחדל שגרם לכך שעל בא כוחה היה לגשת ולהראות לה על איזה תמליל מדובר, ובכך נגזל זמן שיפוטי יקר.

הגשת תמלילי שיחות באופן זה, כאשר התובעת מיוצגת, מהווה זלזול בוטה בבימ"ש ובנתבעת. היא הצריכה מבימ"ש להקדיש שעות שיפוטיות רבות ויקרות, על חשבון זמן שאמור להיות מוקדש לדיון במחלוקות של בעלי דין אחרים, כדי לסדר את ראיות התובעת ולקשר בין התמלילים לתצהירים.

156. ממצאי בדיקות בגוגל רוכזו בנספח ג' לתצהיר אורי, למרות שהוא לא ביצע הבדיקה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

157. לאחר מכן, התברר שעל אף שהתובעת קיבלה הזדמנות להגיש באיחור תצהיר החוקר, מסמך מהותי לא גולה ובימ"ש דחה בקשה נוספת לתקן הראיות.

158. בעת חקירת צפי התברר שהוחתמה בפקס על תצהירה ומספר ההליך אליו התייחסה בתצהיר אינו ההליך כאן. עוד התברר שתמליל שיחה עם מכללת לוינסקי לא צורף וכן לא דפי הנחיתה בהם לכאורה מילאה פרטיה.

158. גם בתצהיר אורי הופיע מספר הליך לא נכון.

159. אורי גילה לראשונה בעת שנחקר כי הוא זה שקיים אחת השיחות עם נציגת הנתבעת.

160. מחקירת אורי בעמוד 80 התברר כי לא שמר את הסכם ההתקשרות עם הנתבעת משנת 2013 ובשנת 2017 הדפיס חלק מההסכם. כך נוצר מצב שהוא מתבסס על סעיף 3.3 בהסכם, למרות שהעותק שהדפיס בשנת 2017 מסתיים בסעיף 2.4. אורי העיד בעמוד 82 שנתן לבא כוחו שני עמודים שהדפיס, אך לא ידע לומר היכן העמוד השני.

161. במהלך חקירת גיא (ראו בעמוד 99) התובעת ביקשה להגיש באמצעותו התכתבות בין אורי ובין עובדת הנתבעת, שעה שהיה עליה להגיש אותה כנספח לתצהיר אורי.

162. במהלך חקירת גיא, ב"כ התובעת טען לפתע שחלק מהתמלילים שהגישה התובעת מתעדים שיחות שהתקיימו בשנת 2017 ולא בשנת 2018 כפי שנכתב עליהם.

163. כאמור לעיל, התובעת התרכזה בהוכחת ביצוע העוולות, אך זנחה לחלוטין הוכחת ממדי הנזק וחדלה בשיהוי ניכר. לכן, בקשתה בסעיף 18 לסיכומיה לחייב הנתבעת בסך של 175,000 ₪ בגין עשיית עושר ועילה חוזית, הייתה מופרזת בלשון המעטה.

164. גם התנהלות הנתבעת הייתה בעייתית. נמצא כי בחוסר תום לב עשתה שימוש בקניין התובעת. נוסף לכך, תשובות גיא היו מיתממות וגבלו בניסיון להטעות בימ"ש. כמו כן, 165. העדת שורת עדים, זנחה במעמד הדיון.

165. אשר על כן, בימ"ש מחייב הנתבעת לשלם לתובעת, הסך של 800 ₪ בגין תשלום אגרות משפט, שכ"ט ב"כ התובעת בסך של 5,000 ₪ והחזר חלקה בתשלום שכר המומחית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-11-27548 בית ליאור בע"מ נ' פרומוטרכס אינטראקטיב בע"מ

סוף דבר

166. בימ"ש מקבל חלק קטן מהתביעה ומחייב הנתבעת כלהלן:

לשלם לתובעת הסך של 25,000 ₪ צמוד בתוספת רבית כדין ממועד הגשת התביעה ועד מועד התשלום בפועל.

לשלם לתובעת שכ"ט ב"כ התובעת בסך של 5,000 ₪ צמוד בתוספת רבית כדין ממועד מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

לשלם לתובעת הסך של 800 ₪ והחזר חלקה של התובעת בשכר טרחת המומחית מטעם בימ"ש צמוד בתוספת רבית כדין ממועד ההוצאה ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, כ"ד אייר תש"פ, 18 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט